

Сатықалды өмілжасмын
Кызыр пәндересі

Иманнолы
жүргөн -
гүл етсем

Сатыбалды Эбілқасымұлы
ҚЫЗЫР немересі

*Итаниңыз нұрған —
әуле етсөл*

Жеңқазган-2012

УДК 28
ББК 86.38

Ә 20 Әбілқасымұлы Сатыбалды
«Иманның нұрын — гүл етсем»
Жезқазған: «Полиграфия АСАР»
ЖК «Битанова С.Д.», 2012. — 136 бет

ISBN 978-601-80171-9-3

Адам қылып жаратқан Аллага сансыз мадақ айта отырып, осы бір кішкене еңбегімді назарларыңызга ұсындым. Алла жазса, Жаратқанның жарылқауымен мына сырлы дүниеге — өмірге келудегі мақсатымызға кеңінен тоқталмақтын.

УДК 28
ББК 86.38

ә ӘБІЛҚАСЫМҰЛЫ С., 2012

ISBN 978-601-80171-9-3

АЛҒЫ СӨЗ

*Көңілін имандылық нұрын ұялатқан
Сатыбалды Әбілқасымұлы Қызыртегі
ақындықты мақсұт тұтқан жан емес. Алайда,
“Өлеңге әркімнің де бар таласы” демекші,
көңілдегі көрікті ойларын жыр кестесімен өрге
құштар жан. Кезінде облыстық және аудандық
газет беттерінде біршама олеңдері жарияланып
та жүрді. Оқып-тоқығаны мол жанның
адамгершілік өнегесін ұлық тұтып жазған
OLEҢДЕРІ мен жастарға гибрат боларлық талімді
шумақтары аз емес.*

*Сонымен қатар бүгінде пайғамбар жасына
келген Сатекенің имандылық, мұсылмандық
парыз төңірегіндегі уағыздары мен жүрекке
түйгендері де жыр шумагы болып төгіледі. Осы
кітаптың “Тобага келдім тәуба деп” аталатын
бөліміндегі олеңдері пендені шаригат жолынан
адаспауга шақыруымен, Алланың растығын,
Пайғамбарымыздың — хактығын уағыздауымен
ерекше құнды гой деп ойлаймын. Аллага гибадат
білдіретін олеңдерінің өзіндік ерекшеліктері
бар, қарапайым жәмиғат қа түсінікті тұрғыда
жазылған.*

*Сатыбалды Әбілқасымұлының сондай-ақ ет
жақын бауырларына, агайын-туысқа, дос-*

*жаран жандарға арнап жазған жырларының да
айтар ойы мол, тәрбиелік-өнегелік мәні зор.
Өмірдегі әртүрлі жагдайларға орай берілген ақ
баталы тілектері де әдемі өлең болып өрілген.*

*Түйіп айтар болсақ, шагын кітаптағы
көпшілікке ұсынылған дүниелер өнеге мен өситет
нұрын бойға шашуымен құнды. Өлең жолдарынан
окыған жан біршама гибрат алары анық.*

Амандақ РАХҰЛЫ,
Казақстан Журналистер
одағының мүшесі.

ТҮЙІН СӨЗ

Жезқазған қаласының тұрғыны Сатыбалды Эбілқасымұлы Қызыртегінің ақындық дәрежесі бізге белгісіз. Дегенмен, “Тобага келдім тәубе деп” аталған кітабының тақырыбы олең сөзбен жазған шариат мәселесі болғандықтан, ал кісіге “Бір Аллаһ жарылқасын!” деген бата бере отырып, жазған кітабы өз оқырмандарын табады деген сенімдемін.

Себебі, қазіргі таңда қазақ тілінде Құран, Хадис, басқада шариаттар аударылып, баспалардан кітап болып көптеш шығып жатыр. Дегенмен, ежелгі қазақ халқына түсінікті, жақын олең сөзбен жазылған шыгармалар болғандықтан, Сатыпалды Эбілқасымұлы Қызыртегінің кітабы, имандылықты жаңа бастаған мұсылмандар қауымының арасында, мұсылмандықтың негіздері, парыздарымен танысада өз орынын алатынына сенемін.

**Жезқазған өлкелік өкіл имамы,
Жезқазған мешітінің бас имамы
Талғат қажы ЭСЕМБАЙ.**

Бірінші өлім

ТОБАҒА КЕЛДІМ ТӘУБӘ ДЕП!

Біз — жалаушы...
Әмір — керуен сарайы.
Қызық-думан
Сол сарайдың маңайы.
“Аллаһу”, — дәп Зікірлеп
Шын берілген пендениң,
Келіп, кеткен,
Не дүлдүлдің талайы.

ТӘҢІРГЕ ТАСБИХ (тағзым)

Атымен Алла бастайын,
Тобадан бірақ аспайын.
Өмірдің көрдім жалғанын,
Біраз сөз елге тастайын.

Қаны бірге қазағым,
Көп көрдің өмір азабын?!
Алладан жайлап сұрадым,
Көрсетпе тағдыр тозағын.

Ес жиып райдан қайтындар,
Жалғызға тасбих айтындар.
Бұзылмасын пейіл тек,
Адам жоқ қазір жай тындар.

* * *

Бісмілләсіз ештене,
Алмағын сен колына.
Ерте деме, кеш деме,
Андал қара жолына.

Арак — атаң асы емес,
Нәпсіге еріп құнықпа.
Соны болар бос егес,
Андушы шайтан ұмытпа.

Нәпсім, неткен ашқөзсін,
Ештиым жок тағатсыз.
Ерік алып бас-көзсіз...
Қадам бастық ағат біз.

Бәрін билеп тұрғандай,
Өзімсіне құнықтын.
Саған еріп сор мандай,
Хақтың жолын ұмыттым...

Жасаған, жалғыз өзіне
Мадағымды айтамын.
Ұлы күшті сезіне,
Райымнан қайтамын.

Не қылсан да қолында,
Байлаулы басы құлыңмын.
Құрбанмын өзің жолына,
Зікірім, барша ұғымым.

Тасбих етіп атынды,
Құрбандық шалам өзіне.
От болып тау-тас атылды,
Алланың өмір, тезіне.

БІР СҮРАУ БОЛАР ТҮБІНДЕ

Мойынұсынып әмірге,
Төуекел еткін тәнірге.
Өздігінен бола алмас,
Құзырында онын бәрі де.

Ойлама бәрі тегін деп,
Балқиды болат, темір де.
Тау-тасың шаң боп үшады,
Алладан келсе әмір тек.

Пасықтықта жегілме,
Намаз оқы, ерінбе.
Корықпай өтіп жалғаннан,
Әкіріп жүрме көрінде.

Оқысан намаз елірме!
Женіл сөзге берілме...
Шайтани амал болмасын,
Істеген ісің тегінде.

Аллаға мадақ айтады,
Бәрі өз хал тілінде.
Ақылға салып байқағын,
...Бір сұрау болар түбінде.

ТӘҢІР ТЕЗІ

Эй, пендем, ғафыл калмай амалға асық!
Бір сұрақ берерім хак түрма сасып...
Жаным таза еді деп бос лепірме,
Ғибадатсыз болмаңыз жанды лас ғып.

Тән шірір, жаның өлмес мәңгілікке!
Беттеме нәпсіге еріп мәңгүрттікке...
Белден кешіп жұрсіндер лас батпакты,
Қалайша тынши алар жаның тіпті.

Кожа ғып барлығына мен жараттым...
Ұлті болсын бәріне деп жараттым.
Жын-періште, бәрінен артықша етіп,
Нұрын төксін ғаламға деп жараттым.

Ей, Адамзат, асқынба жөніңе көш,
Ертенменен болмасын бәрі де кеш.
Менменсінген әзәзіл болған шайтан,
Айту парыз қалғанын оны өзің шеш...

Төрт жұз мың жыл өткеріп ғибадатпен,
Имамдық жын-періште бәріне еткен.
Адамға мен жаратқан мойынсынбай,
Жұмактан лағнетtelіп шайтан кеткен.

Тілініз ғибадаттан тосылмасын,
Бір амал, бір амалға қосылмасын.
Мәңгі алдыма келерін хак деп білгін,
Аз күнге пәни жалған осындастын.

БӘРІ Дағы Өзиңнің Ғұзырында

Құран — шын, Пайғамбар — хак,
Алла — ырыс!

Одан өзге ештене мәңгі түрмас.
Ол үстем, аса дана, әрі жалғыз.
Одан басқа ештене билік құрмас...

Кемдік жоқ, оның ешбір тұрысында,
Он сегіз мың ғалам түр уысында.
Басы жоқ, аяғы жоқ, ол — мәңгілік,
Ештене жасырын қалмас куысында.

Бір Алланың бар еken бірнеше аты...
Суреттеп, сипаттауға келмес заты.
Аспан — жерді бір мезгіл менгеріп түр,
Естір-көрер шаршамас ғаламаты.

Нәпсіге еріп бой үрма қызығуға,
Сен сөгіліп аз-ақ түр бұзылуға.
Алла — ұлы, Алла — ұлы, Алла — ұлы.
Бәрі дағы тек соның ғұзырында...

ТӘУБАҒА КЕЛУ ДҮҒАСЫ

Бөледі мені бұл дүға,
Өзгеше бір сезімге.
Жүрекке жыр тұнды да,
Құйылды нөсер сезім де.
Кешір “Алла” жарылқа,
Ниетімнен қайтамын.
Өз алдыңа бас ием,
Өзіңе тәубе айтамын.
Алла, жалғыз өзіңсін,
Алды-арты жоқ о басы,
Жалғызың сен серіксіз,
Барша ғалам қожасы.
Мәнгі тірі өзіңсін,
Барлығын да жаратқан,
Мейірімді өрі рахымды,
Бір өзіңе қаратқан.
Иглік бер, Жаббарым,
Мұхаммедтей досыңа,
Соған еріп тәубе еткен,
Мұһміндерге осынау.
Білместікпен істеген,
Күнәм болса кешіргін.

Жаным таза, тән таза,
Ақ боламын шешімім...
Алла, жалғыз өзіңнің,
Һақ жолыннан ұстадым.

Адал құлын қыла гөр,
Азабыннан тыскары.
Үміткер бір құлыңмын,
Өзіңнің нығметіннен,
Мархаббатылардың мархаббаттысы,
Өзіңнің мархаббатынмен.

* * *

Несібе — ол Тәнірден аққан бұлак...
Кейбіреулер қалады қамтынқырап.
Өзінің несібесін толық ала-алмай,
Көбіне момын жандар қалар жылап.

Сасық байлық біреуді құл етеді,
Нәпсіге ерсен жанынды жүдетеңі.
Тобасызға қонса егер сондай нәсіп,
Кас наданның айнымас бірі етеді.

АЛЛАҒА ҒИБАДАТЫН БІР НҮРЛЫ ЖОЛ

Аллаға ғибадатын бір нұрлы жол,
Жалғаның жаңылысынан сактайды ол.
Жетім қыз Рабиганы әулие еткен,
Жалғыздың не қылса да құдыреті мол.

Жаманнан бойды тартып, сактаныңыз,
Жақсыдан үлгі-өнеге ап калыныз.
Тұшынып әр аятқа, әр сөзіне,
Пейілмен ықыласпен жаттаныңыз.

Кадамына нұр жаусын, басына бак,
Әрбір істің әмәнда Аллаға хак.
Істеген жақсылығын бәрі бекер,
Іздеп журсөң мактаныш, мансап, атақ.

Көп ішінде тасbihты қолына алма,
Жан-жағына байқаста, оны да анда.
Көпті сыйлау керегін ұмытпағын,
Біреуінен артық сөз естіп қалма.

Мінәжатым жан үшін деп есепте,
Сәулелі, шуак төк сен қалың көпке.
Көвшілік ол тәнірдің бір есімі.
Еңбегін көпке еткен кетпес текке.

Қандай сый апармақсын бұл өмірден,
Құлай жығыл Раббына шын көнілмен.
Пәрмен келсе топырақ болар бәрі,
Жаралса да болаттан, не темірден.

Қакырынып, шіреніп мырзасыма,
Құлшылығың істеген өз басыңа.
Жақсы-жаман ісіннің бәрін жазып,
*Кос періште әрдайым түр қасында.

Баршаны есеппенен жаратқан хак,
Терен ойла сөзімнің мәнісін бак.
Бір Алладан басқаның бәрі жалған,
Ағып өтер жүлдyzдай, бәрі сынап.

Орында әр амалын ғанибетпен,
Жан болғын білім нұрын көпке төккен.
Тақуа Алла деген сіз болыныз.
Кетпейді сонда енбегін тектен-текке.

*Кирамин, катибин

ОРЫНДА АЛЛА ЖАРЛЫГЫН

Тобасы мол адамға,
Риза боп көніл толады.
Қаперсіз жатқан наданға,
Не айтуға болады?!

Адам түгіл табиғат,
Зікір айтар Аллаға...
Болсын ісің ғанибат,
Жалған айтып алдама.

“Бәрі өз хал, тілінде —
Мадақ айтар Алла” — деп.
Тұсінген мұны іліммен,
Таза тұрар өр уакыт .

Мықты болса сенімін,
Сүйенерсін байыпка.
Құдікпен кешкен өмірін,
Ескексіз ұқсар қайыққа.

Тіршілік — теңіз толқынды,
Буырқап көкке атады.
Көтермеген сол сынды,
Мезетте өшіп жатады.

Дәріптеп Зікір айтамын,
Ұлы күштің барлығын.
“Тәубә!” деп райдан қайтамын,
Орындаپ Алла жарлығын.

ДОСҚА ТІЛЕК

Бұл сөзді айтамын, дос, саған арнап,
Алладан мінәжатпен тілеп зарлап.
Барасың ашқөзденіп нәпсі қуып,
Біріннен аспақ болып бірін кармап.

Намазбенен тұрарсын “Алла кеш!” деп,
“Күнәмді білер-білмес, өзің шеш!” деп.
Жаксылық-жамандығың ниетіннен,
Пейіліңе лайықты өзі шешпек.

Жанына күмәнді істі ұялатпа,
Тәнінді үйреткін сен ғибадатка.
Тілмен иман үйіріп, құлшылықпен
Ерінбей барап жолды тиянақта.

ҚАЛМАЙЫҚ ҚАРА БАСЫП

Өмірде ак пен қара арбасып тұр,
Дәмі бітпей тіршілік жалғасып тұр.
Женілмей не женіске жете алмай,
Бағысып бірін-бірі барласып тұр.

Біріңгай қызықтың да кетер дәмі,
Тіршілік бір бес күндік бекер бәрі.
Түйсініп бір Алланы дәріптендер,
Бір сұрақ болары анық, жетер өлі...

Өткіздім елу деген өмірімді,
Таупық бер, түзе Алла пейілімді.
Көпшіл ем бала жастан, жаным жомарт,
Сыйла енді қалған жаска мейірімінді.

Отейін зыр жүгіріп қызметінде,
Құлшылық, каза етпей міндетімді.
Жылайын, шын беріліп бір өзіне,
Ибадат еткеннен сон, күнде-түнде.

Кеше гөр Хақ тағала ғафулықты,
Білер-білмес өткізген асылықты.
Тәуба деп өткендерден, шегінемін,
Бір өзін жасайтын тек жақсылықты.

Ібіліс жетектеп ап ала қашып,
Көп жандарды жатыр ғой дарага асып.
Көлима айтыңыздар, ей, адамдар!
Калмайық надандықпен қара басып.

МЕШІТТЕ

Орыны емес бос сөйлеудің бұл жерін,
*“Иә, жаратқан рахметіңе есік аш”, — деп.
Босағаннан он аякпен кіремін.
Дүние сөзін Алла үйінде ұмыттым,
Білім нұрын құя гөр тек, тілерім.

Инабатты, сабыр толы жүрегім,
Барлығын да Алла ісі деп білемін.
Құзырына төуеп еттім өзіннің,
Біліміңмен өніп қайта тұледім.

Бәрін, бәрін Алла ісі деп ұғамын,
Өзің жақта мекенім де тұрағым.
*“Мейірім мен шапағатқа бөле” — деп,
Босағаннан сол аякпен шығамын.

**Аллаһұмма абуабар рахматика*

**Мин фадлика-л-газим*

* * *

Кіріп алып мешітке —
Тұрлі сөз бағып естітсек.
Күнәмізге күнә артып —
Қиналармыз жер бесікте?!

Көппен бірге өтеген,
Құлшылықта сауап көп.
Үндемей шықса нетер ед —
Жан тазарып қалар тек.

Надан болып өтпейік...
Үйрену ілім — парызын.
Жанды ауыртпа тек кейіп,
Жасамас мұны жаны ізгі.

Бәріміз де туыспыз,
*Бір атаның баласы.
Ізет-құрметпен жуыпсыз.
Болса көңіл аласы.

Шын берілсөң дінге сен,
Ұмтыларсың білімге.

**Адам ата — Xaya анадан
туындығын мензейді.*

Талапсызға сенбес ем,
Келтірмес орнына бірін де.

Жан тазарып қуанаарсын,
Еткен ниет — пиғылмен.
Иманды көміл үғарсын,
Бағыштап бәрін үғыммен.

“Лә илаһа, илаллан!”
Болсын әркез тілінде...
Әдеп — ұлken ғибадат,
Жұмсақ болсын үнін де.

БАЛАМА ӨСИЕТ

Айналайын, жан балам,
Эр нәрсені андаған.
Ұлы күшті дәріпте,
Мен болайын садаған.

Мәңгілік бар ма түбінде?
Алдымен не жаралған?
Содан соң не таралған
Тіршілік мәні не өзі?!.
Ішіп-жеу ме, бар арман.
Түбіне көрші үніле...

Анау ай не, күнің не?
Жұлдызың не, түнің не?
Жер, суын, от пен гүлің не?
Осының бәрін жаратқан,
Бір Ұлы Күш Пірің не?!.
Бағынады ғылым да,
Сол Ұлы Күш — Іріне...

Жемісті ағаш мәуелі,
Болған жоқ баста әуелі.
Түбінде, түптің түбінде,
Не нәрсе болмақ тәуелді.

Дәріптесен Ұлыны...
Қылғаның ол шүкірлік.
Бас имесен ұғынып,
Астамшылық, күпірлік.

Зәру емес ол сенің,
Зікірін мен сөзіне.
Ғибадатың, сенімің,
Барлығы да өзіне.

Сана-сезім бар болса,
Күпір іске барманыз.
Ұят пенен ар болса,
Алдағы істі камданыз.

Өзімізбен ештеме,
Көрге бірге түспейді.
Ұятыз адам сескенбей,
Бар білгенін істейді.

Өлгеннен сон тірілмек —
Болатын іс сеніңіз.
Тірілгенде құлімдеп,
Жемісін істің көріңіз.

Қу нәпсіге ерем деп,
Бөрінен де бос қалма!..

“Жемісін істің көрем” деп,
Ұлы күш рас тоспағы...

Еріншектік — ол дағы
Қу шайтанның жұмысы.
Ерте бастан тәубә қыл,
Болымсыз іс құрысын.

Ой жүгіртіп қараши,
Он сегіз мың ғаламда.
Тан-тамаша қаласын,
Бар сұлулық адамда.

Жаның бөлек, тән бөлек,
Бір-ак тамшы қанымсын.
Өз алдына дөңгелеп,
Тасқын боп акқан ағынсын.

Не нәрсені жандырар,
Қызыу мол жалынсын.
Құмарымды қандырар,
Бір жерден ойын табылсын.

Аныктайды ғылым да,
Сонынан өлем жаралған.
Осыны мықты үғын дәл,
Бастауы бар нәр алған!

Не нәрсені ойға алма,
Аллаға еткін тәуекел.
Сіңер асын бойға да,
Соны болар береке.

Әй, жан балам, сезе біл,
Тәнірдің тезі ескенін.
Ақылмен болжап көре біл,
Не нәрсенің өшкенін.

Ақылмен адам жасайды,
Не ғажапты қолынан.
Қаһарға әркез ұшырайды,
Шыққандар Алла жолынан.

Бас ие жоқ бір бостан,
Қыратындей күлшындық.
Көп асқанға бір тосқан,
Болатыны — ол шындық...

ІБЛІС ЖОЛЫ БІЛСЕҢІЗ

Ниет еттім, иә Алла,
Бір өзіне табына.
Жалғыз сенен сұрайын,
Бұл тілекті жалына.
Шүкірлікті ұмытты.
Риза болмай барына.
Лағнет атқыр ұрыпты,
Тойғызып жынды қағына.
Арак-удың кесірі.
Дерт, індет боп жабысты,
Көп жандардың жанына.
Дак түсірді — арына.
Айырды адап жарынан,
Ағайынның жанынан.
Тайдырды тұғыр тағынан,
Ұшырды бастан бағын да.
Кара қылды ағын да,
Жара қылды жанын да.
Алды қолдан малын да,
Бойдағы жақсы барын да.
Ең соңынан ұшырар,
Кеудесінен жанын да.
Осыған барып тірелер.
Тұскендер арбау жолына...

САҒАНАДА ТУҒАН ОЙ

*Сағана — деген өлген адамды қоятын қабірдің бір түрі.
Жер астынан үй іспетті жасап онда өлген адамдарды
қоятын тақытша болады. Бұрынғы өлген адамдардың
еттері азып кетіп, құр сүйегі қалғанда, ол сүйектерін
қасына жинап қойып, жаңадан өлген адамның сүйегін сол
тақытшага қояды. Мен мұндай орын жасауга кеңес
бермес едім...*

Көргенімде көз бүлдырып,
шеке басым құрсады,
Бұл баянсыз пәни жалған тұрса әлі...
Сүйектерін жинап қойып,
тағы қою жанасын
Қысылтан җағдай болса бір сөрі.

Баар жерін осы болар: “көр” деген!
Көп еken ғой көргенімнен, көрмеген.
Қалай ғана тынши алар адамзат,
Көр екеші көрінде де тербеген.

Мұрат басы бірлік бар да, ырыс-құт,
Қатарымнан қалмаймыз деп тырыстық.
Тіршілікте бәріне де ризамын,
Өлгеннен соң берсе болды тыныштық.

КӨРМЕҢІЗ ОНЫ БАСҚАДАН

Жерім кандай кең болса,
Пейілдің сондай кеңдігі.
Рухым жұтаң кем болса,
Көпке бармас елдігім.

Рухани сенім әмәнда,
Сүтімен ана тараған.
Пейілі тар заманда
Рухани жұтар бар адам.

Тәлімдеп үрпақ өсіріп,
Дәретсіз жер баспаған.
Тәубесіз кетсек ес іріп,
Көрменіз оны басқадан.

40 ПАРЫЗ

Мұсылманда қырық парызды,
Қыскартса былай болады.
Санаға түйсө жаны ізгі,
Көнілі нұрға толады.

* * *

Мұны білу бәріне міндет — қарыз...
Мұсылмандық тұтқасы қырық парыз!
Жетеуін көріп ал иманнан анық,
Бесеуі — ісләмнің іргетасы нағыз.

Алтауы — намаз тысында,
Алтауы — іште ұсынған.
Екеуі — хайіз, ніфаста,
Үшеуі — тұрғысылда.

Төртеуі — тән тәямға,
Төртеуін — көр дәреттен.
Қисық жолдан тый аянба,
Тұзу жол көрсет әдеппен.

Тұрмасын тілің тосылып,
Ғылым іздеу болмысын.
Зерделі болсан осыны үк,
Жан рахатын, онды ісін.

Кырык парызды жіліктеп,
Таратып сізге берейін.
Ден койсаныз біліп тек,
Арта түсер мерейін.

I имандагы жетеуі:

Бірінші — иман келтіру:
Жоктан барға келтірген,
Бар Алланы тануың.

Екінші — иман келтіру:
Періштенің бұйрықпен,
Демалмастан күні-түні.
Бар алемді бағуын.

Үшінші — иман келтіру:
Алмадан тұскен торт кітап,
“Алла сөзі” екеніне нануың.

Төртінші — иман келтіру:
Адамға Алла тарастан,
Пайғамбарлық даруын.

Бесінші — иман келтіру:
Ахырдың болып бір күні,
Тұрғын жерге баруын.

Алтыншы — иман келтіру:
Жақсы-жаман әр істін,
Алланың тағдырға жазуын.

Жетінші — иман келтіру:
*Ең соңында тірілтіп,
Бәрінен сұрақ алуын.*

Исламдағы бесеуі:

Шын берілсөн Аллаға,
Иманың кәміл болмағы.
Намазбенен өрқашан
Жанның нүрға толмағы.

Оразамен күнө төгіліп,
Қалыптың таза болмағы.
Зекет берсөн дәuletтөн,
Бәлені кері қайтарар.

Есінізге ал сол жағын.
Қаражат болса бір рет,
Меккеге қажы қылышыз.
Қамдандағы жол жағын.

12 парыз намазда:

Дәрет алып жуынсан,
Тәнінің ақ болмағы.

Намаз оқыр жерініз,
Нәжістен пәк болмағы.

Ұятты сіздің жерініз,
Жабықтығы нақ болмақ.
Намаз оқыр мезгілін,
Белгілі бір уақ болмақ.

Намазға беттер тұсыныз,
Мекке, Құбыла жақ болмақ.

Құлак қағып: ниет, тәкбірмен,
Аллаһ әкбар, мен бас бармак.

Намаз ашқыш тәкбірмен,
Намазыңыз басталмак.

Ниетім кабыл болар ма деп,
Киямда, жалғыздан, жасқанбак.
Қырғатпен оқы құранды,
Кетпесін тым аспандап.

Бас пен белді бір денгей,
Иіліп хұзыр етуді —
“Руқғуғ” дейді астарлап.

Сәждеге барып мандаймен,
Арасына кос қолдын —
Тізелеп жатып бас қоймақ.

Екі бас намаз сонынан,
Сонғы отырыс жасалмақ.

Дәреттегі 4 парыз:

Шынтаққа дейін қолды жу,
 Тазалыққа ниеттеп.
 Қос құлаққа дейін бетті жу,
 Мандайдан бастап иекке.
 Мәсіх тартып үш саусакпен,
 Мандайдан желке жет дер ем.
 Таза сумен аяқ жу,
 Оңнан бастап еппенен.

Дембідегі 4 парыз:

Дембідегі бір парыз,
 Таза топырақ табуын.
 Ниет қылып таямға,
 Болуын ойла қабылын.
 Қол соғып таза жыныска,
 Бет сипап дәрет алуын.
 Тағы ұрып топыракқа,
 Қол жуған бейне-масіхпен,
 Шынтаққа дейін баруын.

Екі парыз Хайыз — Ніфаста:

Хайыздан сон жуынып,
 Тазалыққа әдеттен.
 Ніфастан сон тазару,
 Бұл бір парыз қажет те.

“Нәһи мүнкөр” деп айтар
Жаман жолдан тиып адамды,
Тентекті тезге салуын.
“Әмри Мағруф” деп айтар
Тұсіндірумен момынның,
Адал-арам айырып,
Тұзу жолға баруын.
Тағы бір парыз білініз:
Алланың танып ақ жолын,
Сусындал білімге қануын.

Fұзыл парыздары:

Әуелі тазарып ал дағы —
Үш рет шәй аузынды.
Ғұсылдандаған деген тілекпен.
Үш қайтара мұрын жу.
Орынныменен ретпен.
Бар дененді пәктеп сен,
Иманның нұрын, гүл ет сен.

* * *

Танып, біліп, адал-арам сырларын,
Көз жеткізіп жүрекке түй, біл, жаным.
40 парыз сезіміңе нұр құйып,
Осылайша өрнекті оймен жырлағын.

ОЙЛАНШЫ

Қайдан келген, ойлашы, бұл ғаламды?!.
Сан кейіппен тіршілік құрған жанды.
Ұлы Алып, көрінер тек көнілге,
Ақыл беріп, әмірші қылды адамды.

Бір-біріне тәуелді, байланырған,
Аспаның ол қоруыш, қойған нұрдан.
Жаратылыс — есеппен түзілгенмен,
Жаратушы — есепсіз ойланырған!!!

Пейіл, ниет — ак жолдан бұрылмайды,
Һактан корқып тартамын бүгін қайғы.
Шектеулі мен шектеусіз бірдей емес,
Соны соқыр, парықсыз ұғынбайды.

Өздігінен ештеме құрылмайды,
Бір Ұлы Күш жаратқан күнінді, айды.
Өлшеулі мен өлшеусіз бірдей емес
Соны кейбір сорлылар ұғынбайды.

“ТЫНЫШТЫҚПЕН АТСЫНШЫ ДЕП, — НҮР ТАҢЫМ”

**“Тыныштықпен атсыншы деп, — нүр таным”,
Ел бірлігін, көп ойлаймын ұл қамын.**

Имендылық нұрын себем жастарға

“Мануруттеніп кетпесін деп, — ұрпағым”.

**Тез ұқтырығыш жастар Батыс жыртағын,
Жаңаң істі кайтсем, түптең құртамын.**

Аз — арам не екенін ұқтырам

“Пасық болып қалмасын деп, — ұрпағым!”

**Алдыңар өмір дауыл бүрқағы,
Нетті бол, болашактың сұлтаны!**

Салар үшін мен үялып тұрамын,

Аз — азмен салғыласса ұрпағы.

* * *

“Компьютерге жеткен заман” десек те,

Менсіз күнді алмадым мен есепке.

Болашакты көп ойлаймын әр түні,

Житсаңдағы үйкі алдында төсекте.

ТӨРТ ТАҒАНДАР

Жақсыға өздікпін,
Ет жүрек жан бауыр.
Жаманға кездікпін,
Кызыл бауыр қандауыр.

* * *

Өтірік өрге баспайды,
Жамандық жанды ластайды.
Әділ жандар ешқашан
Бүгежектеп саспайды.

* * *

Бәрін көрер Күдірет!
Қолдың кірі — қызмет.
Бір Жалғызға мойынсұн...
Баспасын сени әбілет!*

* * *

Ақындардың жырымын,
Адал жаннның сырымын.
Жаратқанға тірілер
Бүкіл, барлық ұғымым...

* * *

Өзіңде адап құлын бұл,
Алдымен өзің ілім біл.
Адал жүріп, ақ түрғын,
Кейінгіге үғындыр.

* * *

Өмір өз ійнінде илейді,
Адамды ағымымен билейді.
Алланың құдіретіне сенсеніз,
Пендересін отка салса да күймейді.

ҚАНАТҚА

**Ұлы Күш барлығын пікір ғып,
Тоғыссын: тәубе мен, шүкірлік.
“Маймылдан тарадық” деуменен,
Адами тұғырдан ұмтылдық.**

**Жақсылар болады бір төбе,
Дің десе, шошып үрке ме?!
Салауатты өмір салтына,
Көмектес, басқаға сілтеме!**

БӘЙІТ ЖИЕНІМЕ

**Кайырлы бол кадамын,
Өрге бассын талабын.
Өнеге бол еліне
Жақсылық, үлгі, жаңанын.
Адамы едім мен өзі,
Пәктікке тұнған сананын.
Алды бар да, арты жок,
Кожанасыр ағанын.
Ойымның барлап ауанын,
Берерсін өзің бағамын.**

МАРЯК ЖИЕНГЕ

Өзіндей ғана болар-ак,
Біртуар ұлттың ұланы.
Сөйлеген сөзің нақылдай,
Сүйсініп көніл тұрады.
Жақсыдан тәлім көрсөндер
Көркейер, өнеге тұрағы.
Зердесіне токиды-ая,
Зейінді жанның құлағы.
Жақсыдан тиер шарапат,
Үлгілі істің бұлағы.
Ападан қалған көз еді,
Жырымды менің ұғалы.

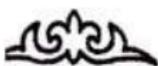

Әкінші бөлім

**ӨМІРІМ
ӨРНЕҚТЕЛЕР
ӨЛЕҢМЕҢЕН**

*шынайы тілек болмаса,
Жүрекке сөзің жетпейді!
Ала азі қалдаса —
Ақ бата босқа кетпейді.*

Уа, адамдар, шешілмеген жұмбаксын!
Өмірінде тек салтанат құрмаксын.
Аш көзсің сен, бәріне де тойымсыз,
Сондыктан сен мәнгі тірі тұрмаксын.

Уа, адамдар, жазылмаған кітапсын!
Арлы болсан сен бір тәуір кісі-аксын.
Не жетпейді аз күнгі бір өмірде
Бір-бірінді сөзбен матап тұсапсын.

Уа, адамдар, сендер терен сырлысын!
Ішінді ашса сондай сансыз қырлысын.
Қонақсындар бір-біріне жалғанда
Сонда дағы жатырсындар қырлысып.

Уа, адамдар, не жетпейді сендерге?!

Жаратушын рух берген, дем берген.
Татулықты ту ғып ұстап әр жерде,
Шектен шықла сабырға кел сенделме.

Уа, адамдар, көр өзінді тозаңсын,
Жаратушы көріп тұрғой кожан шын.
Ілімді Алла артық көрген бәрінен
Озсан бірақ тек сонымен озарсын.

Уа, адамдар жаксы жолға беттендер!
Еңбекпенен мандайдан тер төккендер.
Алла өзін сен арқылы көрсетпек —
Бірақ сендер шектен шығып кетпендер.

БАТА

(Приман Әбішұлы Назарбаевқа)

Көлінды жәй, Нүреке!
Ақбатамды берейін.
Сәйзег сөзге шешенсін,
Бұлғылғеген көмейін.
Шыныңы ықылас жүректен,
Ақтілекті төгейін.
Киындық туса қасында,
Киын болып жебейін.
Ез үшін етер енбекте,
Кырық Шілтен бол демейін.
Алғын шығып аспандап,
Үстем болсын мерейін.
Ез-жұртыммен бірге бол,
Қаныш қызық көрейін.

Алғыс алғын халқыннан,
Асығын түссін алшыдан.
Алладан әмір болса егер,
Тас тесілер тамшыдан.
Мандайына әркімнің,
Бір жазғаны бар шығар.
Толқытпай көніл жүректі,
Бір колайлы зан шығар.
Кірсе уайым көнілге,
Шалкар көлің тартылар.
Кам көнілді адамның,
Тілдерінен зәр шығар.

Әділет құрса салтанат
Көніл көзі аршылар.

Иесі өзің көреген,
Өресі биік парыктын.
Бағы үшін туғансын,
Казақ деген халықтын.
Сұңғыла терең ілімді,
Саясатқа қанықсын.
Артындағы елінді,
Бар әлемге таныттын.
Елім деген ер болдын
Нұрын төгер жарық күн
Ұлым деген елінді
Жақсылыққа қарық қыл
Нышаны да өзінсің
Мұқалмас жігері алыптын.

Өмір өзі әкелер
Топ жарғанын мыннан бір
Ақ-әділ боп қашанда
Жан-жағынды нұрландып.
Тазалықта судай бол,
Мөп-мөлдір боп тұнған бір.
Әділетте мәлік бол
Күрзісімен үрган бір.
Сөзінізде тәнір бол
Мәңгі баки тұрған бір.
Өмірінде патшасың
Өмір тезін құрған бір!
Алғыспен елің еске алар
Өлмес-өшпес із калдыр!

* * *

Акынның ен ардағы — ой-арманы,
Үшқыр ой адалдықпен нәр алғаны.
Бүрзакын көніліне әсер етсе,
Балқып, күй сезім боп таралғаны.

Акынның ен ардағы — ой-арманы,
Үшқыр ой адалдықтан нәр алғаны.
Жүрекке шабыт құсы келіп конса,
Кандай ол киындыққа бара алмады.

Акынның бір ардағы — үшқыр талап,
Аударғы құрепінді жырғып тарат.
Солай көрсет солай өнерінді
Алғашт, алған болып қағып канат.

* * *

Жан сезініп жалғаннан жерінеді,
Ішкен — ірін, жегенім — желім еді.
Ой-арманы акынды баурап алса,
Сембейсіздер күпіп семіреді.

Азам құлы өмірдін жегіледі,
Өз үлесі әркімге беріледі.
Жазмышы біреуді тезге салар,
Тарылайын түйілген келідегі.

ҚАРИ БАЛАМА БАТА

Алланың берген сыйы бағы ма бұл?!.
Құран сөзі толтырды жаныма нұр.
Мен жастарға беремін ак батамды,
Төгейін шын жүректен жарыла жыр.

Жақсылардың жанынан табыла біл,
Пәктігінмен ел-жұртқа таныла жүр.
Алла аяты төгілді түйдей-түйдек
Бой балқытып құйылды арыма нұр.

“Болдым ғой!” деп өмөндә тасымандар,
Жаксы көрер ел-жұрттың жасы бондар.
Жүректерге құйындар Хақтың сөзін
Жақсылықтың жаршысы басы бондар.

ПАЙГАМБАРЫМ с.ғ.с. ЖЕТИМДІ ЖЕБЕГЕН

Кінән жок сенің, жеткіншек,
Жабырқап жаңың жылайтын.
Болғанмен анаң безбүйрек,
Халқын бар құшар күн-айдын.

Күйгелектеніп үрынба,
Кінә артпа тағы тағдырға.
Зар заман өткен бұрында,
Бір үзім нан мен тандырға.

Құныңды, күнім, кетіріп,
Өзіннен өзің сүйылма.
Онсыз да көп ғой есірік,
Экесін сатар тыынға.

Тар болса іші не пайда,
Болғанмен мына ғалам кен.
Өмірдің мәні акша емес,
Өмірдің мәні адаммен.

Ел тізгінің ұстайтын,
Ертегі күні сендерсін.
Тәнірге келер құш кайсы,
Зиятты жан ғып тенгерсін.

Сабырлы болсан мейірімді,
Хақтың жолы - ол деген.
Табарсың әлі-ақ үйірінді,
“Көп түкірсе көл” деген.

Ұмытып хактың жолдарын,
Дүние қуып кетпегін.
Дайында ұзак жол қамын,
Жақсылыққа беттегін!

Қара қазақ бірімін,
Дархандығым даладай.
Жас үрпақ өмір гүліне,
Төгемін мейір аямай.

Қанағат айт бәрін де,
Тәубәні әр кез күнытта.
Ойға алып жасын, көрің де,
Жетімдер үйін ұмытпа.
...Жетімдер үйін ұмытпа!...

ИМАМҒА БАТА

Текіден шыккан тартыпсың-ау тегіне,
Конъбайым келдің туған жеріне.
Ақ жүрекпен, адалдықпен, беріле,
Шын пейілмен қызмет ет еліце.

Астам жолдан өзінді әркез сақтағын,
Тек адалдан болсын ырзық талканын.
Кешілтіктің тілін тапсан, жаным-ау,
Сонда сенін калын көпке жаққанын.

Кеппен бірге әр ісінді шешкейсін,
Сонда нағыз тұзу жолға беттейсін.
Кеуделеп сен меммендікке салынсан,
Кешілтіктен өз-өзіннен шеттейсін.

«Кешілтік ол бір есімі – Алланың!»
Әртім кешер хактын басқа салғанын.
Ақ пейілмен бәрін тартсан өзіне,
Күнен-күнге арта түсер салмағын.

Сөзен қажы ак жүрек ед, ақ адад,
Соньшактан да құрметтеуші ед бар адам.
Сондай жаннын тұяғы едің сен де бір,
Ақыл менен кем болмассың санадан.

Көбейгені тірлікте ибалығын,
Орныққаны жүректе иман нұры!
Көрініс берсін солай күн боп күліп,
Көнілге асыл қазына жигандығын.

Куаныш өр жүрекке сыйла, күнім,
Шықсыншы инабатты ибалы үнін.
Өзінмен сұхбаттасқан жан иесі
Кондырсын жүргегіне иман нұрын.

Соның бірі ед хазірет Осман зиннурайын!
Пайғамбарым сыйлаған күн мен айын.
Періште де ұялған сол Оспаннан
Биік қасиет берген соң бір құдайым.

Сондай болу керек кой әр имамым,
Таза ұстаған бәрінен ар-иманын.
Бұлт басса, аспанда не көрінер?
Сендер — жұлдыз Жарқыра бәрің, жаным.

Ақ жүректен бердім тілек-батамды,
Көргенді бол, жаксы деген ат алғын.
Жаксы көріп сыйлаушы едім Секенді
Сен де таны Сатыбалдың атанды.

ӨМІРІМ — КӨРГЕН БІР ТҮС ӨТЕ ШЫҒАР

Өмірім — көрген бір түс өте шығар,
“Не көрдін?” деп кейінгі ұрпак сұрап.
Айта жүрер артында сөз калмаса,
Сен бір пенде болғанын ұмытылар.

Ақын емес адаммын ақынжанды,
Көп тыңдадым аузында нақыл барды.
Көптін сөзін сойлеген бір ұл көрсем,
Ішім жылып, пейілім жақындарды.

т м

Арын үшін күрессен ұна~~тадын~~ын,
Бұла өскен ұлы едім бір атанын.
Пәк сезімге бөленіп көп күндерім,
Армандармен атып ед бұла таным.

Бата әкеден кем туар сынық сүйем,
Текті ұрпак жүрекке жиып түйген.
Жаксы болсын мейлі ол, жаман болсын,
Көрінеді бір жері түп негізден.

Елін корғап жатпаған аса үйде,
Көп сабылған қарамай басқа күйге.
Нияз бабам денесі дамылдаған,
Касиетті, киелі жер Яссавиде.

Тұяғы едім көзіндей қас батырдын,
Байлық мұра тұтпадым бас қатырып.
Көппен бірге көремін не көрсем де,
Солар үшін жүрегім жасқа тұнды.

Көппен бірге боламын бөлінбедім,
Солар күлсе, күледі көгімде күн.
Солар жетсе, мұратқа бірге жетем,
Байлық-мансал бак болып көрінбеді.

Байлығым да, барым да — бауырларым,
Солар барда думан-той ауылдарым.
Солар алыс кетсе де жұмыспенен,
Елжіреумен ет жүрек сағынарым.

Мінезім бар үшқын алған жасыннан,
Сөзім алмас кесіп түсер асылдан.
Жырым, сезім, жүрегімнің лұпілі
Қылын шертер көнілінің басып дәл.

Тоба-тоба емеспін мен тасыған,
Пейілім кен бала кезден жасыннан.
Құлтелемей сөзімді ашық айтамын,
Ойым да жоқ еш уақытта жасырған.

Мекен еткем тазалықтын ауылын,
Тектен-текке соққан емес дауылым.
Мен қалайша ғайбат сөзге бара алам,
Адамзаттың бәрі болса бауырым.

Тек тазалық мен сендерге тілеймін,
Өздеріннен бірге өнемін, түлеймін.
“Соңласын. — деп кырық бірінші жылғыдай
Жершін бетін ойран етер дүлей күн”.

Менін жаным тазалықты тандаған,
Намыстыны, парықтыны андаған.
Менін аузым өсек, өтірік сөз тасып,
Менін колым арыз-шағым жазбаған.

Ақ-азаттын болсын биік тұғыры,
Күншіл жанның – тұман, бықсық ғұмыры.
Ой шкірі сана-сезім, бар тірлік,
Шайтани ой тек олардың ұғымы.

Өрмекшідей шырмап бәрін тастаған,
Назакасын табу үшін басқадан.
Жүрек шаншып, ақ пейілім жиренер,
Ондай пасық, арам ойлы касқадан.

Ақ-азаттық түп тамырым тегімде,
Қызық -ак кой мына жалған өмірде.
Бір көмегім тие ме деп жүремін,
Сонда шат боп, марқаяды көніл де.

Азанменен карсы алам өр күнімді,
Шір тұтамын имамдарды ілімді.
Бір-бірінін арттарынан сөз тасып
Токтық итін шірітті ғой ұғымды.

Көзді ашып-жұмғандай-ақ өмірін,
Тек тазалық басып өт сен көрігін.
Бұл пәниң сынақ алан біз үшін,
Мөлдір-таза болсын әппак көнілін.

Иманыммен жүргіме нұр тұнған,
Иманыммен өмірім гүл құлпырған.
Көре алмаған іші тарлар жарылып,
Боратады небір сөзді сыртымнан.

Мен бәрібір еш уақытта саспадым,
Тәубе, шүкір, сабырдан тек аспадым.
Хақ біледі менің әрбір ісімді.
Керегі жоқ маған одан басқанын.

Жер мен көктей жақсы-жаман арасы,
Болмашины сөз етпейік таласып.
Безбенге сап теренірек барласан,
Айырасың сонда олардын арасын.

Бір Иенің өміріне қараши –
Жанды-жансыз жұбымен тұр жарасып.
Бар әлемі бір-біріне байлаған
Құдіретіне тан-тамаша қаласын.

Бір Ұлы Күш құзыретінде іс барлық,
Пенделікпен болған емес іштарлық.
Ақ-адалға таза жанға құмармын,
Пәк сезімге қойған Құдай құштар қып.

Әкес Кызыр ұлы Әбілқасым —
Калдастын аруағы жарылқасын.
Калған штран ісімді Алла қолдап,
Дос сүйсіннің, дүшпаным таңырқасын.

Ишанбектін кызы еді Бибайша анам,
Бесаншұрпағымын Нияз бабам.
Салыбатды болады өз есімім —
Осында тұзілді өмірбаян.

НАЗ

Армысың, ақ көкешім, қасиетті,
Үлкеніміз айтатын өсиетті.
Бүгінгі ортамыздың ақ сақалы,
Білерлік жастар болса бас иетін.

Жырдан шашу шашайын тойыңызға,
Жұрерсіз әрқашанда ойымызда.
Жақсының қалған ізі, тұяғы едік,
Жамандық болмас біздің бойымызда.

Тойыңыз шаңырақта құтты болсын,
Жүрегіне әрдайым шаттық толсын.
Шаруаныз ілгерілеп, өрге өрлеп,
Басыңызға бақ кұсы келіп қонсын.

Шаруаның барлық ісі ондасын,
Ешқашанда қайғы реніш болмасын.
Мәрттін бірі ең, атаға тартқан қызбалau,
Жамандаған сені ешқашан онбасын.

Сыйынар әруағым алтын тәжім,
Тілеуімбеттен туған ед Жұніс қажым.
Сол Жұністен туыпты алты ағайын:
Иса, Қызыр, Ракыш, Кияш,
Рахмеди, Рақымжаның.

**Иса жуас болыпты койдан момын,
Кызыр жепті туғанның әрбір қамын.
Кызекене білім конып молда атанып,
Сөзін арқа сүйепті қалған бәрі.**

**Рахметди еркесі өжет білем,
Найзағер әбжіл бопты, әрі епті де.
Сөзұстары Кызекен болғаннан сон,
Жарек бірге әрқашан тілек бірге.**

**Рахманнан үлдан так тудын,
Сеніммен біраз бак қудын.
Ата салтын сақтамай,
Жатбауыр үрпақ жат қылдын.**

**Жениңіз жок кой ғой акталар,
Сыртта жүрген жат болар.
“Эх”, “Үкө” — деп алдайтын,
Саудасы мықты сарт болар.**

Азба, көп пе өмірім?!
Керек-ау адап көнілін,
Керепті жок дүниенін,
Алшана таза сенімім.

Капты кетсек кешкейсін,
Ежелгі дүшпан өштейсін.

Ат басын тіреп ауылға,
Амандық біліп кетпейсін.

Тұсінер бұны үға алған,
Сенімім — ақ жол, шырағдан.
Әруактарды әрқашан,
Тастамаймын дүғамнан.

Бұл сөзді мен арнадым тұсінгенге,
Айтпаймын, болып-тольп ісінгенге.
Ертен-ақ айыrap бір жол айрығы,
Ен жақын, ең сүйікті кісіннен де.

Жаксы адам әділ, ақ болар,
Айтқаны накыл, бап болар.
Токсан ауыз сөзімнің
Түйіні осы токталар.

ЖАҢЫЛЫС БАСПА, БАУЫРЫМ

Не болып барад бұл заман?!
Тәубесіз кетті көп адам.
Акшаға сатар тұғанын,
Корыклай һактан хас надан.
Үрей мен кауіп жан-жағын,
Кетерге толы әр кадам.

Ұңсап кетті басшыдан,
Көбейді ауру асқынған.
Жолын табу керек бір
Аман калу тасқыннан.
Өзіне-өзін жау болмай,
Коя біл басшы жаксыдан.

Бұл бетімен кетсе егер
Түбінде тәнір тексерер.
Әлемдік кауіп туып тұр.
Баса атсан жалын орт сөнер.
Жаңытыс баспа әй Адам...
Кекін жок дозак ап келер!

ЖИЫЛМАСЫН ДАСТАРХАН

Бісмілламен сөзді ауызға алайын,
Әбілқасымнан біз тудық алты ағайын.
Мұндай жерде жайрандап жүруші еді,
Садыrbайым жок қазір, айналайын.

Нұрға тұнсын құлпырып
бар маңайым,
Ассалаумағалайкүм, жиылған
барша ағайын!
Жана іске үмтүлдып талаптанып,
Себеп болды кездесуге Балтабайым.

Әрқашан да істер ісің ақ болсын!
Көнілініз ылас ойдан пәк болсын.
Сабырлы бол әр ісінде, құлныым,
Бастарына үйіріліп бак қонсын!

Орындалсын ізгі ниет ақ арман,
Пәк сезіммен ақ тілектен жаралған.
Бұл қызыққа ортақтасқан ағайын,
Куанышқа қуаныш қос тағы алдан!

Меселінді ешбір жан қайырмасын,
Шаңырағын той-думаннан айырылмасын!
Жиылмасын дастархан осы бетген,
Ақ тілекпен бір рет жайылғасын!

Ізгі ниет, ақ сезім тұнып тұрсын,
Бұл ордаға өрбір жан күліп кірсін!
Жұздерінен арайлы нұр жүргірғен,
Барша жан қуанышты ұғып тұрсын.

А, күдайым, тілден, көзден сақтасын,
Енбегінді, бейнетінді ақтасын.
Бірге жүрген қызметтес достарын,
Пейілінді, кендігінді мақтасын!

СЫЙЛАСЫНДАР ЖАЛҒАНДА

Көздеген мақсатына бар ма жеткен,
Өмірден не бір дүлдүл дана да өткен.
Тәнірден пәрмен бұйрық келген күні,
Қарамай алды- артына бәрі кеткен.

Жақсыға дәулет- сәулет жарасады.
Кол беріп жоқ-жітікке қарасады.
Пасықка арамнан бір дәулет бітсе,
Ырылдап көрінгенмен таласады.

Бой берме, сабырлы бол, сен ашуға,
Итті де иесімен кинасын да.
Аз күнгі бұл пәнидін ең қызығы,
Түсінісіп бірін-бірі сыйласуда.

СЕҢІ ОЙЛАП ҚАЖЫДЫМ-АУ, БАУЫРЫМ

(Садырбайға)

**Акпан айы. Дала боран, үскірік,
Жарық сөніп жанталаскан тіршілік.
Шакырғанда бармап едін бағана,
“Кара тышқан” Төлеутай келді ыскырып.**

**Үйдін іші алай-тұлей көк түтін,
Пеш тартпайды: көрмеген соң көп күтім.
Мұнда бәрі каз-қалпында — дедің сен,
Тосыныздар жалғар тағы, тек күтіп.**

**“Мен ешқайда бара алмаймын, бармаймын”,
Дедін ғой сен түсіндіріп хал-жайды.
Амал қанша кисайған қу Төлеутай,
Өз аузыннан званда деп болмайды.**

**Әткен іске өкінгенмен амал жок,
Бұл санатта кіслікті адам жок.
Қу Төлеутай, көгермегір су Сайлау,
Келіп тұр-ау жан алғыш боп, ажал боп.**

**Тұнгі екіге дейін жүрдін солармен,
“Жеткізетін бір көлігі болар” деп.
Тарап бәрі кетті үйді-үйіне,
“Осы ауылға кона салар, қонар” деп.**

Түсінетін сөзінді адам болмады,
Үйдің жайы уайым болды ол жағы.
Совхоздан бір көлік таппай тарығып,
Үйге қарай шығып кеттін сен дағы.

Мұндаілардан адам шықпас арайлы,
Өздері де тез көбейіп, тарайды.
Алдарынан кездескен бар адамға,
Іштарлықпен, қызғанышпен қарайды.

Тәубәсіз ел, азғыннады асқынданап,
Тақалды ма, бір нәубетті тосқынға?!

Кой баккызды бүл күндер,
Койдын жауы қасқырға.

Қарсы алдыннан жынды боран сакылдап,
Келіп қалдың, келдің үйге жакындан.
Жаңағы ойлар толғап келе жатты да...
Оте шықтың анғармай сен қапы қап.

Осылай сен тағдырменен таластың,
Жанмен болды-ау талас мын...
Дедің-ау сен маған арнағап, көкешім,—
Адассам мен, оймен жүріп адастым.

Себеп болып санасыздың бір ісі,
Жас өмірдің тоқтап тынды тынысы.
Елің үшін еніреген ер едін,
Сондықтан сен ұмытылмас ұлысын!

Сайрандап сен жүруші едін, жайрандап,
Күрбын үшін жалғыз тұстің майданға.
Канша дүшпан болса дағы кайтпаушы ен,
Қолтын үшін беруші едің қайдан да.

Анкылдаған ак жүргім сен едін,
Қызылғанда жан көкелеп не дедін?
Қажымас сен қайрат беріп әркашан,
Қайрап мені ақылынмен демедін.

Сенін орнын ерекше еді мен үшін,
Қас-кабақпен табысуши ек келісім.
Аныратып артқа тастап кеттің сен,
Жан беруге даяр едім сен үшін!

Кеп еді ғой өмірдегі арманын,
Арманынды арманына жалғадын.
Өмірін тез өтіп барад еken ғой,
Сонғы кезде жаным кайда бармадын??

Орны ерекше әркашан да жақыннын,
Әксуменен түндерде ылғи аһ үрдым.
Қылауменен қала берді-ау артында,
Қас баланды жаным кімге тапсырдын?

Тәубә, тәубә, деуші едім мен ылайым,
Боздал калды-ау, артында жас жұбайын.
Жан-жарынды жаным кімге тапсырдын,
Жетімдерді жебей жүрші, құдайым!

“Басымызды қосайык” деп жүруші ен,
Өмірдің де ығын өзін білуші ен.
Сөті түсіп орындалса бір ісін,
Қабақ қағып, жарқылдаپ бір күлуші ен.

Сен айтушы ең данышпандар не деді,
Бұл өмірден көзқарасын кен еді.
Дінді берік ұстап едің боздағым,
Арыстаным, ақылы мол кемелім.

Бірге туған туысканнын құрығын,
Беріп едім саған сеніп, құлыным.
Кім-кімнің де қарсы келмей сөзіне,
Тіл табысқан сезімі мол, жұлыным.

Бірі — дүлей, морт кетеді бас-көzsіз,
Бірі — ынжық іштен тынар еш сөzsіз.
Бірі — ұшқалақ отқа түсер көбелек,
Соны көріп жанып-күйем, еш дертсіз.

Бір-бір білгіш билеп алған барлығын,
Мысы басып орындарар жарлығын.
Келін өзі келгендей, іні өзі болғандай,
Дәл соларға караса, не болады арғы күн.

“Сабыр, сабыр, жан көкешім!” — деуші едін,
Қай ісінді ұмыта алам мен сенін.
Басқалардан биік түр ғой тұғырын,
О, айналдым, аруакты енселім!

**Ерте айрылдық әке менен анадан,
Кем болмадық акыл менен санадан.
Қосытып біз жылап алып, катайып,
Тіршілікті бастаушы едік жанадан.**

**Кеп болғанмен бір атадан тараған,
Халді сұрап келмеуші еді жан адам.
Бірге туған апатайдың өзі де,
Шанырагын құладыға санаған.**

**Қанша қызық, қанша думан өткен көп,
Шакырғанда мінеп-сынап келген көп.
Ұмытылып қалса солар тағы да,
Бүртияды сырттан ретсіз өкпелеп.**

**Кыз үзаттым, қарындасты қыздай ғып,
Ішілерді үйлендірдім үлдай ғып.
Әке-шеше жоғын әркез білдірмей,
Солар үшін шегуші едім мен қайғы.**

**Мені жалғыз түсінетін өзің ен,
Бұл өмірді сенсіз тұл деп сезінем.
Сал шыдасан, асықпасан, құлымым.
Өзінменен көп кешікпей кезігем.**

**Жана жетіп ел-жұрт болып едіндер,
Жас егіндей хактың нұры төгілген.
Мен Аллама табынамын бес уақыт,
Таубәмді әркез шығармаймын көнілден.**

Сені ойлап қажыдым-ау, бауырым!
Аллам салды көрдім каза ауырын.
Тәнір дағы алады екен адамның,
Ең алдымен, ең жақсысын, тәуірін.

Арыстаным, айбатымнан айрылдым,
Ақ сұнкарым, қанатымнан қайрылдым.
Ақ алмасым — нақ жүзінен майрылып,
Ойнақтаған ақ ботамнан айрылдым.

Топ бастаған қолбасшымнан айрылдым,
Жау жасқаған жолбарысымнан айрылдым.
Арқа сүйер тірегімнен айрылдым,
Мен деп соғар жүргегімнен айрылдым.

Сынар болған егізімнен айрылдым,
Сері көніл, сезімімнен айрылдым.
Атымтайдай жомартымнан айрылдым,
Өлең болар өзегімнен айрылдым.

Себеп болып жауапсыздың бір ісі,
Токтап тынды жас өмірдің тынысы.
Білер адам құран оқы сауапқа,
Садыrbай Әблілқасымұлы үшін.

САДЫРБАЙДЫҢ ЖЫЛЫНДА

Ой... бірге туған құлым,
Омыртқадағы жұлым.
Жоқтау айтып тербесем,
Бұрынғыдай болар ма?

Жоғымның орны толар ма?!
Жас толды ғой жанарға.
Қанша жұтсан қара жер,
Оқланың толып қанар ма?!

Өте шықты-ау бір жылым,
Бір-ак күндей санаға.
Өксүменен өтті ғой,
Мың құбылып сан арна.

Көп ұзамай артыннан,
Құлым, менде барам ба?!

Өзінменен табысып,
От болып кайта жанам ба?

Найзагайдай жарқ еттін,
Қылышың қалды-ау санамда!
Сабыржаным — сабырым,
Ерекше еді-ау қадірін.

Артыннан ерген жастарым,
Көп алушы ед тағылым.

Үлкеннің алдын кеспеп ен,
Үлкенсіз — іс шешпеп ен.

Үлгі-өнеге әрдайым,
Жаксылық көрем тек сенен.
Боздағым-ау кенпейіл,
Жарқ-жұрқ етіп жүруші ен.
Үлкендерге енкейіп,
Иіліп сәлем беруші ен.

Көрініп содан тұратын,
Биқтігін мәртебен.
Кішіге қамкор қылатын,
Олар да саған еркелер.

Нияз бабам жалғасы,
Тұлпардың сен тұяғы ен.
Қатарыңнан алға асып,
Шын асыл бөз қияғы ен.

Үмыттылмай қылышын,
Көп тербейді жанымды.
Өзің едін ұлығым,
Ортаға тартар барынды.

ҰСАҚТЫҚ СІЗДІҢ ҚАТЕНІЗ

Сөздеріміз қайда уәлі?
Аузымыз қайда дуалы?
Не болып барад бүгінде,
Парасат — Кәусар бұлағы?

Адалдық еді ұраным,
Бір Алла жолы ұғарым.
Әділет жолын көрсеткен,
Колымдағы Құраным.

Қазақ деген қыраның,
Бабтап мінген пырағың.
Жауынгер халық болатың,
Үзілмейтін жыр-әнің.

Төгілтіп сөзді шешендік,
Көрсеткен не бір көсемдік.
Ненди үрпақ ұмыттың?!
Кай жерде кеткен есенді ұк.

Қыл жарып еді биіміз,
Қызыр қонған үйіміз.
Мәрт істермен келген ғой,
Көнілге соны түйініз.

Арыстан еді әкеміз...
Айдай болған тәтеміз...
Тышкан болсақ бұл күнде,
Кай жерде қане катеміз?!

ДОСҚА ТІЛЕК

Жүйелі болсын сөзіңіз!
Киелі болыңыз өзіңіз.
Ұлы Күш барын пікір қып,
Алланың бірлігіне сеніңіз.
Мойынсұнып жалғызға
Құман ұстар кезіңіз.
Пендересін көп сынайды,
Сабыр сактап төзіңіз.
Тобаң түспей аузыңдан,
Шайтани ойдан безіңіз.
Шын сеніп етсек құлшылық:
Ақ дегенін алғыс болар
Кара дегенін қарғыс болар
Имандай кәміл сеніңіз.
Санасты жетіп ұққанға
Шын достық осы сөзіміз.

* * *

Парыксыздау келеміз,
Бабалар өткен ізбенен.
Мазасызын мен ылғый,
Шарқ ұрамын ізденем.
Жылайды екен бұрында
“Бір күнім өтіп кетті”, — деп.
“Зейнетакы алсак” деп,
Асығамыз біз деген.

Рухани жұтап бұл күнде,
Төмендеген санамыз.
Күйіп-пісіп, өртеніп,
Болмашыға жанамыз.
Диірменнің тасындей
Зыр айналған дүниеде,
Айтынышы бауырым,
Асығып қайда барамыз.

ҚАПЕРСІЗ ПЕНДЕ, ТҮСІН СЕН

Қаперсіз пенде, түсін сен,
Сынакта қазір жұрсін сен.
Жаратканға қалай қайтпаксын,
Кандай күймен, ісінмен.

Көкірек пенде білгейсін,
Мәңгілік өмір сүрмейсін.
Ақыретте сұрақ болғанда,
Бәрініз дағы бірдейсін.

Іақтың жолын білгесін,
Нұрланып жаңып гүлдесін.
Оң қолмен берсөң садақа,
Сол қолың оны білмесін.

Жамандық бүгін аскынып,
Көбейіп кетті хайласы.
Ұлағатты жақсының
Көпке тиер пайдасы.

ҚАБЫЛ БОЛСЫН ТІЛЕГІҢ

Адамы емес жылпышлаған ептінің,
Үрпағы едің асыл, бегзат тектінің.
Жазда аптаң, қыста үскірік аязда,
Енбекпенен өтіп еді көп күнің.
Бейнетіннің жемісіндей бұл күні
Бұршақ атып жеміс төкті көп гүлің.

Үрпактарың бейнетінді актады,
Ата ісін жүрегінде сақтады.
Ала жібін ешкімнің де аттамай,
Кесібімен, адалдан мал тапқаны.
Кажылыққа өзінізді жіберіп,
Ізгіліктің оты болды жакқаны.

Қабыл болсын, Жазыбек қажы тілегің!
Еңбеккордың, бейнеткордың бірі едің.
Құрмет тұтар ел-жұртың да сол үшін
Ғибадатпен жайнай түссін гүл өнің.
Кажылыққа менің өзім барғандай
Куаныштан жарылып түр жүрегім.

Колыныздан түспеуші еді күманың,
Окитының болсын енді Құраның.

Тобан түспей өрқашанда аузыннан
Шұқірліктің жағушы едің шырағын.
Отбасыныз ойын-тойдан арылмай
Немере-шөбере естінізші жыр-әнін.

Баққа орансын алтын ордан тұрағын,
Хақтың жолы болсын әркез үғарын.
Сырлы сөзбен мен өзімше өрнектеп,
Өлең-жырдың ағызайын бұлағын.
Ілтипатпен, Жазеке қажы, қабыл ал
Ықыласын, ак жүректі,
Сатыбалды құданын!

ӘКЕГЕ ТАҒЗЫМ

(әні бар)

Күс ұшырмай әздектеген басымнан,
Кырандыққа баулып едің жасымнан.
Өр тұлғана қараң сенің үлгі алып,
От алдым мен жарқылдаған жасыннан.

Қайырмасы:

*Әнім - әке, жаным - әке, сен - әкем,
Өзің барда көңілім шадмереке ед.
Тағзым етем әруагыңың алдында,
О, қамқоршым, асқар тауым - берекем.*

Тілмен емес, ділінменен үйреттін,
Бір Алласыз жат мінез деп күйректік.
Арды, жанды таза ұстап өрдайым,
Дүшпанынды әділ іспен күйреттің.

Қайырмасы:

О, айналдым, ет жүргім, жан әке,
Сағыныштан өрілген бұл ән әке.
Бар жаксылық, тұнып тұрған, мәлдірлік,
Бір өзіне, бір өзіне тән, әке!

САҒЫНЫШ САЗЫ

Айналым кара көзді, карағым-ай,
Гүл бітсін, нұр күйіліп қадамына- ай.
Көп болды біз сағындық қос құлынды.
Із-түссіз жоғалған сон хабарын-ай.

Жанымды жадыратар, Куанышым,
Сен едің ендігі тек жұбанышым.
Айнұрым, құлпырған сен гүлім едін.
Ертеңгі аландаймын ұлан үшін!

Алладан өмір бер деп тілеуші едік,
Сендер деп уайымсыз құлуші едік.
Көп болды торықкалы біз мұнлыққа,
Ошактын үш бұты деп білуші едік.

Сағынды мұнда калған ата-анан,
Еш ойсыз пенделікпен жата ма адам?!
Үшеуінді сағындық, боталарым,
Ой түссе үйқыдан да қашады адам.

Мұз катты кірпік ілмей қабағыма,
Сүйек тұрып қалғандай тамағымда.
Жүдеу тарттым уайым кіргеннен сон,
Бұрынғы үшқын от жок жанарымда.

Заман мынау сокқан жел құбылмалы,
Тұлкідей ін көп болды құбылғаны.
Біз жүрміз бір хабарың келер-ау деп,
Әйтпесе, аз-ақ қалдық жығылғалы.

Айналдым жайрандаған, Жұмакұлім,
Біз мұнлықтың еске алып, тыңда үнін.
Манайым нұрға толып өн кіруші еді,
Сәулесін төгіп жүрген сен бір күнім!

ТОЙҒА ТАРТУ

Ата-ана қуанышында шек жоқ бүгінгі...
Өшкені жанып өлгені қайта тірілді.
Кол бастар басшы болып Куанышым,
Батырдың ұрпағы екені білінді.

Куаныш — аяла Жұлдыздай гүлінді!
Шаттық нұр бөлесін жүзінді.
Той-думан бөлісіп бірге біз,
Кызықты көрейік күнінді.

Бақыт қой өссе ұрпак білімді.
Естиік тек шаттық үнінді.
Сабырдан шығады жаксылық,
Тілеймін Алладан тыныштық түнінді.

Ұзақ жас тілеймін мен Хактан әуелі,
Саялыш баққа айнал жемісті, мөуелі.
Ерің ол пірін ғой Жұлдызжан үйдегі,
Ер атын шығарар тек жақсы әйелі.

Жарынды жаксы күт жүдет пе,
Болмаска күйін бе, тыз етпе!
Өмірін бақытқа әмәндә бөленер,
Сыйласым, ізгілік, маҳаббат, ізетпен.

ОРЕКЕ — ЖАҚСЫБАЛА!

Өшкенің жанып, өлгенің қайта тірілді...
Куанышының Нияз батыр тегі екені білінді.
Ел қорғайтын офицер болыпты бұл күндер,
Жамандықтан қорғаймын деп елімді.

ҚУАНЫШ-САҒЫНЫШ!

Сөз төркінін бағымда...
Жаксылық тұнсын жанында.
Нияз батыр жүрегі бар,
Елім деп соғар қанында.

Әумін десен маған,
Бата берейін саған.
Қабыл болсын тобан,
Бір Алла болсын панаң.
Көпті көрген, көреген,
Дана болсын бабам.
Жоғары болсын бағам,
Рухани таза санан.
Женіл іске берілме,
Болмасын жаның жалаң.
Әулие болсын анан,
Ізетті болсын балаң.

Осылай бата бере-бер,
Дуалы ауыз адам.
Жоқтан барға келтірген,
Жаратушы құдайым.
Жалғыздығына пікір қып,
Ақылды адам еткеніңе.
Шүкірлік қылайын.
Екі ауыз бата бере алмас
Көбейді адам мұләйім.
Өз атынды таспихтап,
Құдыретінен қуат сұрайын.
Жаксы амал болып еткенім,
Зікірмен нұрға тұнайын.
Адал болып пейілім —
Ак жолда тек тұрайын.
Осы отырған қалың көпті
Жаксылыққа бөле ылайым,
Жаратушы — Құдайым
Жан иесі — Құдайым.

ЖАҚСЫ СӨЗ — ЖАРЫМ ҮРҮС

Ғалияның тойында

Мәнді өмір бере көр,
Алдағы қос құлынға!
Пенделікпен алданып,
Түзу жолдан бұрылма.
Зор үмітпен сенген ғой,
Ата-бабам ырымға.
Өмір жолы бұралан,
Соғады неше қырымға.
Адал жүріп, ақ тұрғын,
Болымсыз іске үрынба.
Сәтімен болса әр ісін,
Биік болар тұғыр да.
Санамен сезіп білемін,
Бір ұлы күш ұғымда.
Зерделі бол Ғалия-Болат
Ақ батаны ұғын да.

ЭЛИЯНЫҢ ТОЙЫНДА

Ата-анана қуаныш,
Намысты ұл-қызы бол.
Баталарын құп алып,
Көптің бірі емес ірі бол.
Ізетті боп әдеппен,
Таза жүріндер дәретпен,
Рухы таза жан келер,
Сондай ізгі себеппен.
Үлгі алсын жастар кейінгі,
Кішіге болғын мейірлі.
Өз бағанды біле-біл,
Жүрегі кен пейілді.
Жақсыларды ұлықта,
Ақылын үлкен ұмытпа.
Әмір жолы ой-қырлы,
Тазалық болып тұнып қал.

Гүлбаршын АҚПАНОВАҒА

Қазір марқұм болып кетті

*1993-1994 жылдарда әнші Гүлбаршын Ақпанова
Қаражал-Жәйрем еркін экономикалық аймаққа
әкім болып бекіт келген соң, алдымен мешіттерге
келіп, қарт ақсақалдарға салем беріп, хал-ахуал
сұрады:*

*Сонда Қаражал қаласындағы мешітте айтылған
бата-тілек!*

Армысын, ару қыз

Гүлбаршын Ақпанова!

Күттү болсын айтамыз таққа мына.

Бел шешіп кірісер деп халық қамына,

Үміт артар көпшілік қарттарын да.

Қолынды жай, қарағым...

Ақ батамды берейін!

Өрге бассын талабын,

Одан өзге не дейін.

Айтылған бүл көпшілік,

Ақ батасы деп білгін.

Тілегін халық түсініп,

Куанышпен тек құлғін.

Қайырлы боп қадамын,

Ырыс-бақыт өкелші.

Куансын халқын, қазағын,
Иманның туын көтерші.
Жаксылығың елге еткен,
Тәнір алдында өтелсін!
Күншілдіктің былығы,
Болмасыншы басында.
Киындық көрсөн көп үшін,
Әр-қайсар бол жасыма.
Бүгін болдым-толдым деп,
Ешқашанда тасыма.
Әр ісіңе, карағым,
Әрқашан елің сүйінсін.
Өрге басып талабын,
Дұшпанның іші күйінсін.
Қатарынның алды бол,
Биік болсын иінің.
Ақ- әділ бол, арлы бол,
Естілсін шаттық күй үнің!
Ел жұртын тұрсын сүйсініп,
Әділет болсын гимінің!
(Аллаһу әкбар, өумин!)

БӘРІНЕ ДЕ БАР ТОСПА

Үлкеннен алғыс алмаған,
Жан-жағын жайпап қармаған.
Не біледі аш көздер,
Жақсыға көзін салмаған.

Дүние кусаң тоймассын,
Басынды жұтпай қоймассын.
Байыппен қара өмірge
Ақылға салып ойласқын.

Тойым жок өмір гүліне,
Жеткен жан жоқ түбіне.
Сабырлы болғын қашанда,
Ойланып артқа үніле.

Сырынды білдік танып біз,
Иманнан қapsын алыс сіз.
Баршаны жынға балама,
Болғанмен өзің парықсыз.

Әруакты таптап аттадын,
Әз-әзіл сөз боп жаққанын.

Топырақ шашып артынан,
Басқан ізінді баспадым.

Балаларды басынба
Болмағын кез жасынға.
Барлығына бар тоспа
Асу бермес асуға.

Ұшінші болім

**ЖАҚЫНДАРҒА
ШАШАМЫН ЖЫРДАН
ШАШУ**

*Кеудеде соққан жүректі,
Бір тылсым күш толгайды.
Жан сезімді жүдептесек,
Бәрінен де сол — қайзы.*

ЕЛ АҒАМА

(Әката ма)

Әр түрлі маршрутты әр кемеміз,
 Өмірге жолды сілтер нар кемеміз.
 Ыстық пейіл, ықылас, сөз арнадым
 Иман мен болсын биік мәртебеніз.

Дейтіндей әркез ағам ол,
 Болсыншы бекем бағам мол.
 Үрысын артып ылайым,
 Тіл — сұқ көзден аман бол.

МЕЙІР ЕГІНТАЙҰЛЫНА

Кырыкка толдың Мейірім!
 Кіршіксіз ниет-пейілің.
 Жүрегін басып тұрғандай
 Тек тазалық көрігін.

Шаттыққа толып көнілін,
 Үшқыр болсын сезімің.
 Құтты болсын туған күн
 Үзағынан болсын өмірін.

ҚОСАҒЫМ ГАУҺАРҒА

Шуаққа бөлер жан-жағын,
Гауһарым — асыл жанжарым.
Өзін барда күн шуак,
Нұрға оранар бар маңым.

Жаманымды жасырдын,
Жақсылығымды асырдын.
Биік ұстап арынды
Пір тұттың да бас ұрдын.

Ұшқынындай жасынның,
Сынығы едің асылдың.
Жаныммен сені түсініп,
Күн болып күліп ашылдым.

Отқа да түстің мен үшін,
Суыққа да тондың мен үшін.
Жарасыммен таптық біз
Алланың берген жемісін.

Көп еді асыл арманын...
Көрерміз басқа салғанын.
Бар тілерім — Алладан
Алдыннан сенің алғанын.

СҮЙГЕН ЖҮРЕК

Өзінді көріп ұннатьым,
Сондықтан саған тіл қаттыым.
Сүйікті сәулем назданшы
Шамадан аспа бірақ тым.

Қайырмасы:

Көптен күткен жаным-ау,
Бір менің ғана бағым-ау,
Өзіңе деген бұл өнді-ай
Шын жүректен қабыл ал!

Ақ жүрек ару, ерке едін,
Жүректің сырын шертемін.
Куаныш, бақыт, той болсын
Бұл күнім және ертеңім.

Қайырмасы:

Көптен күткен жаным-ау,
Бір менің ғана бағым-ау,
Өзіңе деген бұл өнді-ай
Шын жүректен қабыл ал!

БЕРІЛ СЕН ЖАЗЫЛАМ ДЕП ШЫН НИЕТПЕН

(Балдызыма)

Алладан тіле қақсама.
Шипасын сал тазшага.
Бір тәнірді жад еткін,
Көніл бұрма басқаға.

Құран сөзі рас дүр,
Шын пейілмен ықылас қыл.
Әр нәрсені жолымен,
Орнын біліп құрастыр.

Бұл құран Алланың сөзі,
Саналының ашылар көзі.
Тас кереннің миына кіrmес,
Көзіне көрінсе де Алланың тезі.

Жаралған пен деміз ғой сүйектен, еттен,
Не пайда құр жылтырақ көркем беттен.
Бұл дергі сен женесің мен кепілмін,
Берілсөн жазылам деп шын ниетпен.

САҒЫНДЫМ, ДӘУРЕН, ӨЗИНДІ

Ақ жүрегім — күн боп күлген қарағым,
Ашық таза ед сенін мөлдір жанарың.
Періштедей екі айтқызбас жан едін,
Сендей жауһар енді қайдан табамын.

Сендей бекзат қалай ұмытам асылды ай,
Ағып түстін жарқылдаған жасындаі.
Бар жандарды ішке тартып жүруші ең
Ойнап-күліп бәрі ежелгі досындаі.

Сен көздеген мақсатыңа жетпедін,
Тым болмаса үрпак сүйіп кетпедін.
Өкініш бар жүрек отын қозгайтын,
Өзіне арнап айттар сөзім көп менін.

Келер күнге қауіп-қатер үдettі,
Суық хабар тілгіледі жүректі.
Отызында орда бұзар жасында
Кандай жанның, суық жанар — сұғы өтті?!

Тәубеменен сабыр еттім шыладым,
Тез сөндін-ау, жарық шамым-шырағым.
“Сабырлымен Алла бірге” деуші еді,
Көзден жасты үнсіз ғана бұладым.

Бәріміз де мәңгі емеспіз өлеміз,
Жазған тағдыр мандайдағы көреміз.
Сенің орның ойсырап түр, ботам-ау,
Сағынады, өлі іздейді Сатыбалды бөленіз.

БӨЛЕМЕ

Әуелі рахмет тілеп бір Алладан,
Куаныш-қызығына жыр арнағам!
Ақ тілек, пәк жүректер тоғыссыншы,
Ағайын, туған-туыс, бір арнадан.

Төлеген-Аққу түлегім,
Бірге соксын жүрегін.
Ата-ананды қуантып,
Гүл жайнасын іренің.

Сезімдерің пәк болсын!
Ниеттерің ақ болсын.
Айналайын, басына,
Үйіріліп бак консын.

Өмірлерің ұзағынан болсын,
Шаруаларын бір ағымнан болсын.
Бак, дәulet-сәuleтімен дарып,
Баянды тұрағынан болсын.

Ғалым МҮХАМЕДИНГЕ

Мұхандай хан көтерген елінін,
Сарқыты едін, жақсы, серінін.
Кендігін дархан даламдай,
Ізет, күрметке толы пейілін.

Әнші едін жастан майталман,
Дәстүрлі ән жайып жар салған.
Мәуелі бәйтерексің бүгінде,
Зухрабынмен жайқалған.

МЫЛТЫҚБАЙҒА

Сөзге мылқау,
Жұмысқа қылап.
Адалдығы онын,
Мәп-мәлдір бұлак.
Сәтімен болса ісі,
Жымып тұрад.
Адамға сенгіш-ак,
Сонысы жаман бірак...
Бір өзі тұрғандай
Көкті тірей...
Мінезі бар алапат,
Көzsіз бір дүлей.

БАЛТАБАЙҒА

Айхой-ай...
Мінезі оның —
Жарқ етер найзағай!
Анқылдаған ақ жүрек.
Көп ойламас пайданы-ай!
Елпілдеген елгезек,
Мінезінің жайдағы-ай.
Жаман туыс кор кылды-ау,
Ақылыңа бойламай.

ЕДІЛГЕ

Қашан көрсөн,
Бір қалыпты күйде.
Көсіліп жатып,
Көретіні кино.
Баладай ер көніл,
Басы сыйлы тұзде,
Кіріп шықпас ойына,
Сен оны үйде-бүйде...

ПАРЛАНҒА

Ғашық жандай өбісіп,
Тай-құнандағай тебісіп.
Бір емшектен емісіп,
Болмашыға керісіп.
Алансыз өткен күндер-ай,
Қайта жылдам келісіп.

Сырынды қөзден ұғысып,
Кас батырша тұрысып.
Алма-кезек жығысып,
Кор болған жаңа киімдер,
Жыртылып женнен жұлышып.

Артта қалып балалық,
Сәнденіп сонсоң таранып.
Айнаға жиі қаранып,
Бәйгі атындай жаранып.
Алшандаған күндер-ай,
Ұмтылмастай сара анық.

Жүрекке құпия сыр тұнып,
Бәйгі атындай жұлкынып.
Өтіп күндер қым-қуыт,
Отағасы болған күндер-ай,
Балалық дәурен ұмытылып.

ҚАЗИЗА АРАҒА

Киелі Қазиза нағашым,
Ұлағатты анасын.
Сексенге кадам бассан да,
Ой толғап өлең жазасын.

Көргенді қылған баласын,
Мен үшін сен дарасын.
Сыр пернесін басып бір,
Содан ләzzат аласын.

От болып бірде жанасын,
Тұмадай тұнып ағасын.
Ескерткіш кітап қалдырып,
Алансыз кетіп барасын.

Танылған ақын анасын,
Әмірге кең көзқарасын.
Әмірің жыр боп өріліп,
Жүректе мәнгі қаласын.

ЖАРҚЫНБЕККЕ!

“Куаныш болсын өр күн” деп!
Атынды қойған Жарқынбек.
Ісін мен сөзін бір шығып,
Жұзініз болсын жарқын тек...

Кияндарға ұмтылар —
Қырандығың бар жұлқынар.
Айта берсін күншілдер,
Жігітсің нағыз бір туар.

БІРЖАНҒА

Сабырмен бәрін бойлаған,
Әріден болжап ойлаған.
Біржан атты нағашым,
Ақылға сұңғыла ойлы адам.

Ілтипат мол сөзінде,
Инабат тұнған көзінде.
Ақылмен бәрін жасаған
Берілмей бос сезімге.

АНАҒА САҒЫНЫШ

Амансың ба, жаным ана, көз көрген?
 Заман мынау алдымыздан кез келген.
 Өзгергендемен адамдар сан құбылып —
 Таза қалпың өзін жоқсын
 өзгерген.

Әткен өмір ұлағатын үлгі етіп,
 Арттағыға айта жүрер сөз терген.

Ізгі үрпак көру еді арманын...
 Жылап жүріп көргенін ед Парланың.
 Өзінен соң тоғыз бауыр ерітіп,
 Алла сыйлап, мол шаттыққа жалғады.
 Ақ орданнан қызық-думан арылмай,
 Көрдің бәрін мандайына жазғанын.

Ұлды — ұяға, қыз қияға кондырдын,
 Деген жоқсын “ешқашанда — болдырдым”.
 Ерекенмен қос аққудай жарасқан,
 Еске түсер сагындырып сол бір күн.
 Ерінбестен үрпактарға бердің үлгі-өнеге,
 Ишаратпен дегеніңе бой ұсынып көндірдің.

Мың бір алғыс сіздің еткен ісіне!..
Есігініз ашық болды жаны таза кісіге.
Боталарға шуак төктің, пейілмен,
Бата бердің баға беріп оның еткен ісіне.
Балалар да қөргенді боп өсті-өніп,
Мейірбан ана жүрегіне бойлап түсіне.

Мен әрқашан жүрем сізді, ұлыктай,
Еңбегінді еске аламыз ұмытпай.
Өнегелі бала өсірдің жаны таза, ақ пейіл
Жақсы істі жүрейікші ғұрыптай
Бәрімізде жан болайық кіршіксіз,
Ешқашанда сыйластықты сұытпай.

ТЕМІРГЕ

Байыппен қарап өмірге,
Нағашым мына Темір де.
Бір қасиет бары анық,
Тектілік бар-ау тегінде.

Адалдыққа беріле,
Қын іске жегіле.
Шыңдаласың болаттай,
Салса да түйіп келіге...

Ізгілік тұнған бойында,
Тазалық тұнған ойында.
Кешіп бәрін келесін,
Жұдырықтай болып мойымай.

Өмірдің асу-белесін,
Артына тастап келесін.
Кішіпейіл, көргенді,
Ақылмен бәрін женесін.

Өмір КІШЕНҰЛЫНА

Сенімін елдің арқалап,
Өзіне койдың зор талап.
Ерекше бір жан едін,
Көргенде тұрар қалқалап.

Қалыпсыз, аға, қыр асып,
Кен еді адым-құлашын.
Үлгі етер ел-жүртка,
Қызығы едің бір асыл.

Өмен аға, қартайма...
Ортадан көрін әр тойда.
Үлгілі кенес айта бер,
Ақылға кен боп марқай да.

НАҒАШЫЛАРҒА

ЖҰМАБИКЕГЕ

Жайрандаған Жұмашым!
 Кесек еді адым-құлашын.
 Ізгілік тұнсын бойында,
 Сынығы едін бір асыл.

ТАЗАГУЛГЕ

Жақсы көрер Тазашым!
 Жаныма жақын баласын.
 Ақ, адалниет, пиғылын,
 Жақсылық содан табасын.

Тәтемдей болшы байсалды,
 Жаныңыз жарқын-жайсанды.
 Жанкелдіңмен көгеріп,
 Ормандай өніп жайкалған.

МАРАЛҒА

Мөлдіреген Маралым!
 Үшқын от толы жанырын.
 Айнасы бол әрқашан –
 Жақсы небір жаңанын.

ЖАНАРҒА

Жарқылдаған Жанарым!
Көп еді арман-талабын.
Орындалсын бәрі де
Құт болып басқан қадамын.

СӘУЛЕГЕ

Сөулешім туған айым нұрлы жүзді,
Бауырмал туғандарға жүрегі ізгі.
Өзінді сағынған соң жыр арнадым,
Ұмытпай жүрсендерші сендер бізді.

ҚАРЫНДАСЫМ ДАРИҒАҒА

Көрген түстей өте шығар күн деген,
Кызғалдақ ең кеше ғана гүлдеген.
Жеміс тәгіп ана болдын бүгінде,
Арамдықты бала кезден білмеп ен.

Кенпейіл ен, барға жокқа қарамай,
Жаның жаз ед, дархандығың даладай.
Шығып қапсың қырық деген қырқаға,
Мен үшін сен сияқтысың баладай.

“Құтты болсын туған күнің” дедік біз,
Жер ортасы Көктөбеле келіппіз.
Ата болар, ене болар шақтамыз,
Тәуба-тәуба не болса да берікпіз.

ДАРИҒАҒА, ЖҰМАБЕККЕ

Ақ жүректен жарылған,
Іштегі сырым, ойым ғой.
Бұл үйдегі қуаныш,
Менің мерейтойым ғой.

Туган күнін ұлассын,
Үлкен қызық-думанға.
Ауыр жүгін бөлісер,
Не жетеді туғанға.

Өмір мұхит толқынды,
Адамды салар әуреге.
Ұстамды бол әрқашан,
Не көрсөн де, Тәубе де!

Көп терлеген жан озар,
Еңбек бәрін женетін.
Ырыс, бақыт бәрі де,
Тек терменен келетін.

Иттің болса иесі,
Бәрінің болар тәнірі.
Шыққан демнің кіруі
Бір Алланың әмірі.

Ешнэрсе де есепсіз,
Өмірге өзі келмеген.
Тірлік үшін құмырсқа,
Еңбектеніп терлеген.

МЕРУЕРТ ЖИЕНІМЕ

Жыр болып сокқан жүрегін,
Ақадал арман-тілегің.
Меруерт жаным, ақын бол,
Омырауымдағы гұл едің.

Болашак сырын біле біл,
Шын жүректен күле біл.
Жаңбырдай жырың төгіліп,
Көнілдің бұлтын түре жүр.

Арманымды ақтай жүр,
Жыр тұлпарын баптай жүр.
Өзіне бердім ақ бата,
Тіл-көзден Алла сақтай жүр.

Артымнан ерген лағым,
Төгілсін сел боп жыр ағын.
Қадамдарын құтты бол,
Ақталсын барлық мұратын.

ҚУАНДЫҚ ҚҰДАҒА

Өмір өзен толқындары сабақтасып жатады,
Үлкен болдық, дуалы ауыз, бәтуәлі-баталы.
Кеше бала ек таяқты ат қып қызығына тоймаған,
Ақсақалдық келді бүгін сөз айта алсак аталы.

60 деген құтты болсын, шыққан мына аскарын!
Кас қаққандай өте шықты, кимас асыл жас шағын.
Қартайсақ та әдемі біз қартаяйық тұғырлы,
Үлгі-өнеге алардай-ақ кейінгі ерген жастарым.

Таза жүріп, таза тұрып, колдан құман тастамай
Негізгіміз таза тұрсын болмасыншы басқадай.
Өмір сынақ, бұл бір жалған, көзің анық жетті ғой
Бейқам өткен қамсыз-мұнсыз жас шақ-ай.

Алдап өмір жарқ-жүрк еткен жаһұтты,
Көп арманмен алдан таңың атыпты.
Сізге айтар ак жүректен тілегім:
Болсыншы әркез үрпақтарың бақытты.

НҰРЛАН БАЛАМА

Амансың ба, Нұрланым?
Аман-сау әркез түр, жаным.
Бірлігін Алла танымай
Караши жынның үрғанын.

Біріншіден ойлағын,
Сырына әлем бойлағын.
Жауапсыз жок ештене
Талпынбай сірә коймаған.

Киын істүссе, “Тәубе!” де
Үстамды бол әлде-де...
Бәрінен ұлық Бір Күш бар,
Нәсібе берер әрнеге.

Бағы асканды күнде,
Ауызға сақ бол, үндеме.
Алла көрер бәрін де
Көзсіз қара түнде де

Үшқыр ойын көп болсын,
Сөзініз әділ, дәп болсын!
Амандық болса Көкене
Көрсетерің көп болсын.

Кірер де осы жерге ойлан балам,
Пенделік қызығына тойған ба адам.
Көргенсізден жетесіз ұл туады
Жаксы ойынды тас-талқан ойрандаған.

Күнің, қайда кешегі сайрандаған,
Бәріне өзің кожа, тайрандаған.
Ұлы күшті танымай,
мандайы басқа тимей,
Пенделік қызығына тойған да адам.

ЖАҚСЫНЫҢ ІСІН ЖАЛҒА СЕҢ

Кияға көзді салғайсын,
Үлкеннен бата алғайсын.
Тұыс-туған көп болса,
Қанатыңнан талмайсын.

Істейтін іс көп алда...
Нәпсінің тілін көп алма.
Қырандар өжет, мәрт болар,
Ой көзінмен оны анда.

Кенпейіл бол қарағым,
Әруағын сыйла ағанын.
Сәлем-сауқат апарып
Ісін бір істе дананын.

Ток адам бәрін андай ма?!

Не жазса да мандайдан.
Аштықта жеген қүйқанын,
Дәмі кетпес тандайдан.

Сөзін ұкқын әкенін,
Жақсы адамға жетелік.
Тар жердегі балаға
Рух бер, жігер көтеріп.

НАҒАШЫ ТІЛЕГІ

Айналайын, құлыным!
Азаматым — жиенім!
Сезімді, өткір ұғымын,
Жұлыныңдай жүйенің.
Ақылды болсан ізетті,
Сыйға-сый басты иемін.
Сәкен болар білсеніз,
Нағашы деген киелің.
Бұгінгі тіккен ак отау,
Сенсін соғар жүргегі.
Шаңырағын шайқалтпас,
Мықты корған-тірегі.
Куанышты сәт күнгі,
Қабыл болсын тілегім.
Аялағын Айнұрды
Біреудің ол да гүлі еді.
Азамат болсан ардақты,
Оның да жайнар гүл өні.
Жүрген жерің шаттық боп
Көнілдің көгін түре жүр.
Куаныштан бұл күндер,
Мұнсыз бенен Өсердің —
Жарылып жүр жүргегі...
Бәрінен де солардың
Қабыл болсын тілегі.

НАҒАШЫ ТОЙЫНДАҒЫ ТІЛЕК

Салтанат құлыным!

Ата-ананың гүлі бол,
Отаудың жылу күні бол.
Мейірімге толы үні бол,
Ұрпактындар ертегі, жыры бол.
Отбасының ұйытқысы сыры бол,
Қосағынды кадыр тұт —
Біле білсөн пірің ол!

Қайыржан

Жарынды аяла!
Барынды аяма.
Жақсы адам ешқашан
Сырын сыртқа жая ма?!.
Отаудың сенсің тірегі,
Жарыңын сол тілегі.
Бір сен деп соғады
Ақ-адал жүргегі.
Көрсетер назы мын.
Аузына тосар азығын.
Біле білсөн ол сенің
Сакшын, қазынан, қазығын!

ЖИЕНМИН ДЕГЕНДЕРГЕ

Сакы адам әмәнда,
Бар қазаққа нағашы
Мал аласы ішінде,
Кісінің іште аласы.
Ілім үшін жаралған,
Әуелде адам баласы.
Іші тар адам жатады,
Болмашиға таласып.
Бәрінен де жаманы —
Күншілдің жапқан жаласы.
Кез болсаныз зұлымға —
Отына жакқан жанасын.
Еңбегіне карай сыйынды
Махшар күні аласын.
Елегінен өткізіп
Алла берер бағасын...

БАУЫРЛАРҒА

Інім Сембай — Болатым!
 Өздерің кос қанатым.
 Сендермен жаным жай тауып,
 Жүрегім нұрға толатын.

* * *

Аманғұл, Амантай бауырым,
 Байконыр — бәрі де, тәуірім.
 Сағындым ғой сендерді
 Алыстап кетіп ауылым.

ЖИЕНДЕРГЕ

Егінбай мен Сұлтаным,
 Кыздан туған үрпағым.
 Намысты, текті болындар,
 Білмеймін сөздің бұлтағын.

* * *

Ақ жүрек едін Ержаным,
 Ойлайсың бауыр ел қамын.
 Кенпейіл едін әкендей,
 Басайын төске, кел, жаным.

Асырам деп айласын,
 Ойлайтын тек өз басын.
 Сондайлардан сактасын
 Басыннан бақ таймасын.

КЕЛІНДЕРГЕ

Бакыттылы, Гаукіш, Сәулешім,
Жемісін берген бау десем.
Бір-бір үйдің тұтқасы
Жадыратар жанды, сөулесін.

КЕЛІНІМ ДӘРКЕНГЕ

Атынды қойған Дәрі бала!
Дәру болсын деп жанға да.
Көргенді бол, құлымым,
Қанағат қыл азға, барға да.

НЕМЕРЕМЕ

Айналайын кос құлын,
Жанымда жақын ыстығым.
Ұзағынан болсын өмірін,
Омыраудағы кос гүлім.

БАЛАЛАРЫМА

Жаным балам, Есенім!
Адам бол ірі, көшелі*
Сені берген Аллаға —
Шүкір етем неше мын.

* * *

Роза, Нұргұл, кос ботам!
Сендерге берем ақ бата.
Көргенді боп әрдайым
Көпшіліктен жақсы ат ал!

* * *

Жұмабек, Жайдар, Асылым,
Темірәлі аққан жасыным.
Бәрі де сен тұр, мен атам,
Корғансындар сайдың тасынын.

* * *

Ғабиден, Талғат, Алмасым
Шаң жұқтырмас арга шын.
Құрмет тұтар тұлға бол
Бірлігін Алла танығасын.

* * *

Данияр, Мадияр, Аханым*,
Оразәлі бәрі жасағым.
Анаңды тындал, жақсы оқы,
Арнадым осы батаны.

*кошелі — коргенді сезінің баламасы.

*Ақнұр (дегенім)

Күнімай БАЙЗКЕНҚЫЗЫНА

Айналайын, Күнімай,
Тұрасың қарап күліп-ай,
Сен де өз балам екенсін,
Куанып қалдым, біліп-ай.

ҚАРЫНДАСТАРЫМА

Акжолтайым Дәриғам,
Гүлнәзім мен Сәбирам.
Балаларында бәрінін,
Көп болса екен ар-иман.

ҚЫЗДАРЫМА

Құралай, Айгүл, Жадыра,
Жанбота, Жансая тағы бар.
Жаман атты шығармай,
Тектілік тәлім жадына ал!

Гүлмира, Меруерт, Сымбатым,
Төсіме басар қымбатым.
Ізетті-кішік болындар,
Балқытар жанды үн қабыл.

ҰЛДАРҒА

Азамат, Асхат ардакты,
Жігіт болындар салмакты.
Бекзат, Саят, Алмасым,
Көргенді болсын жан-жакты.

МИРАСЫМА!

Мен жолында болайыншы құлдығың!
Көптен күткен куанышты күн бүгін.
Тек жақсылық мираскоры болсын деп,
Атынды да Мирас қойдым ұл, ұғын.

Алды-артына көз жіберіп барла да,
Ата-анаңа сөз келтірме, арға, дақ.
Алғыр ойлы, тегі мықты жан бол да,
Алып ойлы, қыраным бол, самға да.

Өз күрбінның қашанды сен алды бол,
Жай оғындей қызып түсер арлы бол.
Байлық, мансап, бақыт емес адамға
Намысты ұрпак көп еріткен, жанды бол.

АТАЛАР ӨНЕГЕСІ

— Армысыз — шеше!
— Гүлдей бер, қозым.
Үмтыйлды неше,
Данаалық ұғым.

* * *

— Армысыз — Ата!
— Өркенді бол, балам!
Жасқа ізгі бата,
Болмасын жаның жалан!

* * *

— Армысыз — аға!
— Бар бол інім!
Откендер дана,
Құя көр нұрын!

Мәуелеп өсіп,
Кеш мәнді ғұмыр!
Әмірін бесік —
Биік болсын тұғыр!

ИКЕНГЕ

Құлшылыққа икемдеп,
Таупық бер Алла Икенге!
Сана көзін ашқайсын,
«Ал құлым» деп сүйсен тек...

Тазалыққа тұнған бір,
Жан жүрегін нұрландыр.
Ізгі ниет адам ет
Періштедей тұрған бір.

Осы сөзді арнадым,
Түсінер деп ағасы.
Өзінді отқа салмағын,
Жүректе болса тоба шын.

Пейіл, ниет, осы істермен ағарар!
Сонда бәлкім жүрек нұрмен тазарар.
Құдіретті Алла амалыңа риза боп,
Көп жандардан сені биік бағалар!

Байлық берсе ол сынағы Алланың!
“Ойлар ма, — деп міскін, пакыр, ел камын”.
Бергеннің де салмағы бар ойлағын.
Шұқірлік қыл, Алла ісіне бойлағын...

ЖАРАСТЫҢ ТОЙЫНДА

Бауырлардың үстінде еді тілегім,
Тек солар деп соғар менің жүрегім.
Ренжісе солар, бірге қынжылып,
Кұлсе, солар, мен де бірге күлемін.

Солар менің бақытым да аскарым!
Тек солардан болған емес басқа мұн.
Бірлік үшін бәріне де көніппін,
Ойламаппын қара басым бас қамым.

Мен кумадым байлық деген итінді...
Жек көруші ем есеп бақай қиқымды.
Көпшіл жандар менің әркез досым ед,
Солар еді тек мен үшін сүйкімді.

Бақытты бол Жарас-Жадыра қарағым!
Галя менен Балтажанның қабағына
қарағын.

Еті тірі енбеккор боп әркашан
Алғысын ал ата менен ананын.

Екі жакка бірдей болғын пейілді,
Үлгі алардай бауырларын кейінгі.
Өс, әркенде, үрпактарың көбейіп,
Балалардың болсын бәрі зейінді.

Сөлем беріп құдаларға келейік,
Ортаға сап жиган-терген төгейік.
Екі жасты аяғынан түрғызып,
Қолдан келер хал-қадірше демейік.

ДАРХАН СӘРСЕНБАЙҰЛЫНА

Құтты болсын құсын, Дарханым!
Ойларсын отаудын бар қамын.
Қосағынмен коса ағар,
Бағы бол Айнұр қалқанын.

Сәкеннің асыл ұлысын,
Аумайды барлық тұрысын.
Асыл ісің көп болып
Кенейт өке тынысын.

Жайқалған өмір гүлісін,
Мол болсын дәulet-ырысын.
Тұыскан бірлік жолында
Бір ісіннен ассын бір ісін.

ТИМУРГЕ

Ұлымдай болған Тимурым!
Ұзағынан болсын өмірін.
Қосағынмен қоса ағар,
Нұрға толып көнілін.

Кызымдайсың Шынарым!
Құтты болсын сынарын.
Құт-берекеге бөленіп,
Сөнбесін жаққан шырағын.

Құт болып кіріп сен енді,
Көбейтші көктеп өренді.
Сый-құрметке бөле де
Куандыр Раядай ененді.

Ырысты, бақытты болындар!
Сәулелі жақұтты болындар.
Ерің – пірдей, әйелің – күндей,
Өрелі ақынты болындар.

Әмірбек ШЕГІРБАЕВҚА

Жігіттің сұлтан нарысын,
Өнеген жастарға дарысын.
Иманға көміл берік бол,
Бір Жаратушы бары шын.

Мәшіүр болып дабысын,
Еселеп тұр табысын.
Тұған жер түгіл әлемде,
Алысын сені танысын.

Жігер жастар жанысын,
Болашағын танып шын.
Жетпіске қадам бассан да,
Үлгі-өнеге аяқ алысын.

БОЛАТ ҚАЖЫ БАУЫРҒА

Жоқтан барға келтірген...
Жаратушы Құдырет!
Алла деген пенденді
Жарылқаудың қамын ет.
Болат қажы баланұды
Билігі мықты өмір ет.
Қатар келсе құрбысы
Барлығынан тәуір ет.
Жаңылыспаған жолынан
Сенімі берік қауым ет.
Өзім деген адамға
Түйс-жақын, бауыр ет.
Пейілі адал бас қосса
Салтанат құрап әділет.
Аман қылып отбасын
Не тілесе тілегін
Жаратушы қабыл ет.
Илләһи әумин!

ҚАЙЫРКЕНГЕ

Ғұмыр мынау қандай жылдам өтпелі?!
Тез таусылар жалған дүние өткелі.
Қайыркенім катар жүрген жок менін?
Өзінді еске ап айттар сөзім көп менін.

Сенің ісің санамызда — ұлық тұр!
Сұнкарды едің таусылмайтын үміттін...
Сұлтаны едің ішіндегі жігіттін,
Айтқан сөзің көкіректе тұнып тұр.

Пейілді едің дархан мына даладай,
Зейінді едің ұлағатты данадай.
Елгезек ен елпілдеген баладай
Еске түссе ішім от бол жанады-ай.

Кеше ғана ед, жылың да өтіп барады-ай,
Сағыныштан ет жүрегім жанады-ай.
Ішке кірген бауырмалым балам-ай,
Сенің ісің өшпек емес санада-ай.

Сен тірісін өлген жоқсын бүгінде,
Өзің жүріп сөйлескендей күлімдеп.
Макпалың бар жарқыраған күнін де
Сенің сөзің салмағы бар үнін-де.

СІЗ-БІЗІҢЕ ЕШТЕМЕ ЖЕТПЕЙТҰҒЫН

Шексіз жоқ, Хақтан басқа өтпейтұғын...
Жақсылар бір сөз айтсан ептейтұғын.
Естілер етек-женді ерте жиып
«Алла» деп түзу жолға беттейтұғын.

Жақсылар ұмтылмайтын кездеседі
Көркейтіп бар ісінді септейтұғын.
Жамандар өз басындық толып жатыр
Түзу сөз құлактан әрі өтпейтұғын.

Кейбір сөзің соларға тура тиіп,
Көнілге сақтап соны кектейтұғын.
Көвшіл болсан қашанда кемімейсін
Пейіл болса нәрсе жоқ жетпейтұғын.

Жақсылар елі үшін отка түсер,
Өлсе дағы мәңгі есте өшпейтұғын.
Шыдамның да шегі бар таусылатын,
Жактырмай бір-біріне кет дейтұғын.

Парықсызға бақ қонса ісіп-кеуер,
Басыннан мәңгілік жоқ кетпейтұғын.
Бұл жалған тіршіліктің ең қызығы
Сыйласым сіз-бізіңе жетпейтұғын.

*Балапан жыр өрілді,
Сиясы алі кептеген.
Ойларым көп керімді,
Халқыма алі жетпеген.*

МАЗМҰНЫ

Алғы сөз	4
Имамның түйін сөзі	6
I БӨЛІМ	
Тобага келдім тәубә деп	7
Тәнірge тасбих	8
Бір сұрау болар түбінде	10
Тәнір тезі	11
Бөрі дағы өзіннің күзырында	12
Тәубаға келу дұғасы	13
Аллаға ғибадатың бір нұрлы жол	15
Орында Алла жарлығын	17
Досқа тілек	18
Қалмайық қара басып	19
Мешітте	20
Балама өсінет	23
Ібіліс жолы білсеңіз	27
Сағанада туған ой	28
Қөрменің оны басқадан	29
40-парыз	30
Ойланшы	36
Тыныштықпен атсыншы деп нұр таңым	37
Төрт тағандар	38
Қанатка	39
Бәйіт жиеніме	39
Маряк жиеніме	40

II БӨЛІМ

Өмірім өрнектелер өлеңменен	41
Уа, адамдар!	42
Бата	43
Кари балама бата	46
Пайғамбарым с.ғ.с. жетімді жебеген	47
Имамға бата	49
Өмірім көрген бір тұс өте шығар	51
Наз	56
Жанылыс баспа бауырым	59
Жиылмасын дастархан	60
Сыйласындар жалғанда	62
Сені ойлап қажыдым-ау, бауырым	63
Садыrbайдын жылында	69
Ұсақтық сіздің катеніз	71
Досқа тілек	72
Қаперсіз пенде түсін сен	74
Кабыл болсын тілегің	75
Әкеге тағзым	77
Сағыныш сазы	78
Тойға тарту	80
Ореке-Жаксыбала	81
Қуаныш-Сағыныш	81
Жақсы сөз жарым ырыс	83
Әлияның тойында	84
Гүлбаршын Акпановаға	85
Бәріне де бар тоспа	87

ІІІ БӨЛІМ

Жакындарга шашамын жырдан шашу	89
Ел агама	90
Мейір Егінбайұлына	90
Қосағым Гауһарға	91
Сүйген жүрек	92
Беріл сен жазылам деп шын ниетпен	93
Сағындым Дәурен өзінді	94
Бөлеме	95
Фалым Мұхамединге	96
Мылтықбайға	96
Балтабайға	97
Еділге	97
Парланға	98
Қазиза апаға	99
Жаркынбекке	100
Біржанға	100
Анаға сағыныш	101
Темірге	103
Өмір Кішенұлына	104
Нағашыларға	105
Қарындастым Дариғаға	107
Дәриғаға, Жұмабекке	107
Меруерт жиеніме	109
Куандық құдаға	110
Нұрлан балама	111
Жақсының ісін жалғасен	113

Нағашы тілегі	114
Нағашы тойындағы тілек	115
Жиенмін дегендерге	116
Жиендерге	117
Бауырларға	117
Келіндерге	118
Немереме	118
Балаларыма	119
Қарындастарыма	120
Қыздарыма	120
Ұлдарға	121
Мирасыма	121
Аталар өнегесі	122
Икенге	123
Жаастың тойында	124
Дархан Сәрсенбайұлына	125
Тимурге	126
Әмірбек Шегірбаевқа	127
Болат қажы бауырға	128

С. ӘБІЛҚАСЫМУЛЫ

ИМАННЫҢ НҰРЫН— ГҮЛ ЕТСЕМ

Техникалық редактор

Л.А. ПОНОМАРЕНКО

Дизайнер

К. БАЙЗКЕНҚЫЗЫ

Мәтінді терген

Н. БІРМАҒАНБЕТОВА

Теруге 12.05.12, берілді. Басуға 22.05.12, қол қойылды.
136-бет. Пішімі 1/32. Офсеттік басылым. Гарнитурасы
“Таймс”. Тапсырыс 1437. Тарапалмы 125.

*“Полиграфия АСАР” ЖК “Битанова С.Д.”
Жезқазган қаласы, Алашахан даңғылы, 16 үй*

